

Nu må vi da være nået dertil, hvor vi må sige: Nu trækker vi en streg i sandet, vi vil have det her afsluttet her og nu. Vi kan ikke vente, til vi er kommet et stykke ind i 2007, borgerne skal ikke frastjæles flere penge, end der allerede er blevet frastjålet dem. Kan ministeren ikke være enig i det?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg må jo sige, at jeg undrer mig over, at de, der havde regeringsmagten før denne regering, overhovedet ikke har fået gjort noget ved det her område. Vi har jo netop i det ministerium, jeg sidder og forvalter til daglig, været med til at sørge for, at flytteomkostningerne røg fra 25.000-100.000 kr. ned på 1.500 kr., fordi markedet kom til at virke.

Kl. 16.15

Nu siger spørgeren, at jeg ikke kræver noget. Jo, jeg har sagt til Forsikring & Pension, at jeg vil have oplysning om, hvor meget kunden betaler, om, hvad det egentlig er, kunden betaler for, og hvem det er, kunden betaler til. Det, det drejer sig om, er at få de oplysninger frem nu. Hvad koster det i kurtage? Hvad koster det at have et investeringsfirma til at investere de porteføljer, der ligger? Det skal se dagens lys, det skal oplyses. Men der skal være mere fleksibilitet. Så kan virksomhederne konkurrere internt, og det får vi den bedste markedspris af.

Det er ikke sådan, at jeg synes, at det her er sjovt. Jeg vil have en løsning på det her problem. Det har jeg bedt Forsikring & Pension om at levere. Det siger de at de leverer. Og hvis de ikke leverer det, kommer jeg med et lovindgreb.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren [om ventetid for kræftpatienter].

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 23/11 2006).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til fødevarerministeren:

»Har regeringen en strategi, der sikrer en udvikling, der fremmer bosætning og erhvervsudvikling samt bevarer servicetilbud i landdistrikterne, hvad mener regeringen er en hensigtsmæssig strukturudvikling i landbruget, og i hvilket omfang mener regeringen at der i fremtiden skal være færre mindre landbrug, deltidslandbrug og fritidslandbrug i Danmark?«

Af Ole Glahn (RV), Jens Peter Verner (S), Kristen Touborg (SF) og Per Clausen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 24/10 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/10 2006. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 30/11 2006).

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, den 30. november 2006.

Først får ordføreren for forespørgerne ordet, og det er hr. Ole Glahn.

Begrundelse

Ole Glahn (RV):

Når vi har rejst denne forespørgsel i dag, er det, fordi vi mener, at der er behov for at få en klarhed over, om regeringen overhovedet har nogen strategi for landdistrikter. Og jeg vil straks sige, at når vi bruger formuleringen landdistrikter, mener vi egentlig landsbyer og landdistrikter. Vi er godt klar over, at den første forudsætning for, at der er liv i landsbyerne og i landdistrikterne, er, at de mennesker, der bor derude, gør en aktiv indsats.

Vi er også godt klar over, at en stor del af ansvaret for det her ligger i et samspil mellem kommunerne og lokalsamfundene, men vi er altså også meget opmærksomme på, at en stor del af det har noget at gøre med, hvad vi gør her i det høje Ting, hvilken lovgivning vi gennemfører.

rer, og hvilken strategi og målsætning regeringen og Folketinget har for, hvordan udviklingen på landet skal være.

Vi taler jo om en ikke uanselig del af Danmarks borgere, vi taler faktisk om en fjerdedel af befolkningen i Danmark, der lever i landdistrikter eller landsbyer med under 1.000 indbyggere. De har igennem en årrække oplevet, at de lokalt har mistet en lang række erhvervsmuligheder; det gælder inden for landbruget, hvor der er foregået en kraftig centralisering; det gælder inden for håndværk og fremstilling, og det gælder i særdeleshed også på serviceområdet.

Jeg vil sige, at når man kender til sammenhænge i landsbyer og landdistrikter, er det sådan, at det er en aktiv social enhed, og hver gang man mister et sted, hvor man kan mødes og bygge nogle sociale netværk, dør landsbyen og landdistriktet en lille smule. Det vil sige, at det ikke er på grund af udviklingen, at der stadig væk er nogle i landsbyerne, der kæmper for at få en grad af et fritidsfællesskab og et fællesskab; det er *på trods af* udviklingen. Der er faktisk stadig væk et aktivt foreningsliv i mange landsbyer. Der er en lang tradition for, at når der er nogle problemstillinger, man skal løse, går man sammen om at løse dem. Og der mener vi, at det er vigtigt, at man fra Folketingets side fortæller, hvordan det overordnet skal være. Det er også vigtigt, at vi inspirerer kommunerne til at tænke i nogle bestemte baner, som kan fremme udviklingen i landsbyerne.

Det er derfor, vi har rejst denne forespørgselsdebat, hvor vi for det første gerne vil have, at regeringen redegør for, om den har en strategi. Det kan vi blive usikre på, bl.a. også fordi det er fordelt ud på så mange ministerier. For det andet vil vi også gerne høre noget om, hvordan man ser på udviklingen inden for det erhverv, som landbruget er. Landbruget er jo en meget væsentlig del af livet i landdistrikterne og på landet.

Vi oplever i øjeblikket en kraftig efterspørgsel efter økologisk produktion, og der mener vi, at der er mulighed for – det vil også fremgå senere i debatten – at man kunne være med til at skabe meget liv på landet ved at efterkomme det ønske, som forbrugerne har om at få flere økologiske varer. Økologisk landbrug har en positiv effekt på det sociale liv på landet, for det kan også drives på mindre landbrug, det har en forbedret konsekvens for dyrevelfærd, og det har en forbedret konsekvens for hele naturen, fordi man forurener mindre.

Kl. 16.20

Vi glæder os til at få denne debat nu og håber, at man kan nå til enighed om, at der skal gøres en ekstraordinær indsats for landsbyer og landdistrikter.

Besvarelse

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg skal jo ikke lægge skjul på, at jeg har set frem til den her debat som en kærkommen lejlighed til at fremføre regeringens holdninger til udviklingen af landdistrikterne ved hjælp af landdistriktsprogrammet og også samtidig som en lejlighed til at drøfte programmet med Folketingets medlemmer. Så vil det være sådan, at når regeringen, og det er altså indenrigs- og sundhedsministeren og fødevarerministeren i fællesskab, først i det nye år fremsætter sin landdistriktsredegørelse, ja, så vil vi jo igen få lejlighed til på basis af redegørelsen at diskutere det samlede overordnede billede.

Udviklingen af landdistrikterne er en vigtig sag og en sag, hvor det er vigtigt at inddrage så mange synspunkter som muligt. Regeringen har jo for nylig indgået en aftale om udmøntning af landdistriktsprogrammet for 2007 og 2008 med Dansk Folkeparti, og den aftale fastlægger de overordnede finansielle rammer for indsatsen. Nu går vi så ind i næste fase, hvor de enkelte ordninger skal udformes og konkretiseres. Derfor udsender Fødevarerministeriet i denne uge vores bud på strategi og program i bred høring, hvor ikke bare de relevante organisationer, men vores landdistriktspartnerskaber i hele landet vil blive inddraget. Jeg vil desuden fremsætte forslag til en ny landdistriktslov for Folketinget inden årets udgang. Det vil også give Folketinget mulighed for at genoptage drøftelserne af landdistriktspolitikken.

Se, med det nye landdistriktsprogram bliver der gennemført aktiviteter for i alt godt 6,6 mia. kr. Heraf kommer halvdelen fra EU og halvdelen fra offentlige nationale midler, og regeringen har lovet fuld hjemtagning af de midler, EU stiller til rådighed i den nye programperiode.

Med den aftale, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti om landdistriktsprogrammet for 2007-2009, udstikkes en ny kurs for landdistriktspolitikken, idet indsatsen for at fastholde og skaffe nye arbejdspladser i landdistrikterne får større prioritet end tidligere. Målet med landdistriktsprogrammet har hele tiden været

levende og dynamiske landdistrikter, og det får vi kun, hvis der er arbejdspladser til dem, der bor der.

Som bekendt er der med aftalen afsat tilstrækkelige statslige midler til at sikre en samlet ramme for programmet på 550 mio. kr. i både 2007 og 2008. Det nye program bliver startet gradvis op, og fra 2009, når de nye kommuner og de lokale aktionsgrupper har fået et solidt fodfæste, øger vi indsatsen. Til den tid kender vi bedre behovene for den resterende periode, og så har vi et godt overblik over, hvor pengene gør bedst gavn og mest gavn.

Regeringens kurs er klar. Vi skal have landdistrikter, der er attraktive at bo og arbejde i. Midlerne for 2007 og 2008 fordeles med 142 mio. kr. til vækst og udvikling under det, vi kalder akse 1, 308 mio. kr. til miljøindsatsen under det, vi kalder akse 2, og 110 mio. kr. til indsatsen for forbedring af levevilkårene og det, vi kalder diversificering af økonomien i akse 3 og 4 – og heraf skal 95 mio. kr. af det sidste som noget nyt fordeles af de såkaldte lokale aktionsgrupper eller LAG'er, som de også kaldes.

Dette er en betydelig opprioritering af udviklingen og beskæftigelsesområdet i forhold til det tidligere landdistriktsprogram, og det sker vel at mærke, samtidig med at vi viderefører ambitionerne på miljøområdet. Det er helhedstænkning til gavn for både erhvervslivet, miljøet og beboerne på landet.

I teksten til forespørgslen efterspørges regeringens strategi til bosætning, erhvervsudvikling og servicetilbud i landdistrikterne, ligesom jeg bliver bedt om at kommentere strukturudviklingen i landbruget. Se, regeringens strategi er sådan set meget klar, for vi har i regeringsgrundlaget sagt, at vi ønsker, at der skal være gode rammer for vækst og udvikling i hele landet, og at der skal sættes på de kompetencer og erhvervspotentialer, der findes lokalt. Vi har også sagt, at der ønskes en fokuseret indsats for natur og miljø samt vækst og udvikling med henblik på at skabe og styrke et bredere erhvervsgrundlag og beskyttelse af miljøet og naturen i landdistrikterne.

Kl. 16.25

Det er samtidig regeringens forventning, at den stærke udvikling, der er sket i erhvervslandbruget igennem en årrække, vil fortsætte og forstærkes i takt med, at konkurrencen fra producenterne såvel indenfor som udenfor EU tager til. Udviklingen har hidtil vist, at nedgangen i antallet af bedrifter fortrinsvis berører de mel-

lemstore brug. Koncentrationen af den erhvervs-mæssige produktion vil derfor formentlig kun i meget beskedent omfang medføre en reduktion af antallet af små og mindre landbrugsejendomme, som er de ejendomme, der primært udnyttes som fritids- og deltidslandbrug.

Det er en udvikling, vi kan håndtere på en konstruktiv måde, for samtidig med at antallet af regulære landbrugsbedrifter går ned, overgår en del af de tidligere landbrugsejendomme til andre formål. Også de nye tilflyttere kan bidrage til, at vi får levedygtige landdistrikter i fremtiden. Så det er både med hensyn til udviklingen af erhverv og beskæftigelse og med hensyn til forbedring af levevilkårene i bred forstand.

Det primære jordbrug får som følge af strukturudviklingen stadig mindre beskæftigelses-mæssig betydning, men den samlede jordbrugssektor er stadig central for landdistrikternes erhverv og økonomi. Derfor er det vigtigt, at vi skaber rammerne for en fremtidssikret udvikling for denne sektor; en udvikling, som vel at mærke skal være miljømæssigt bæredygtig, og som skal bidrage til forbedrede levevilkår for alle dem, der bor i landdistrikterne. Derfor har vi udformet det nye landdistriktsprogram, så de enkelte indsatser spiller sammen og underbygger hinanden.

I en globaliseret økonomi er det afgørende for fødevareerhvervets overlevelse, at man løbende kan udnytte de muligheder, den videnmæssige og teknologiske udvikling giver. Ellers vil produktionen miste konkurrenceevne, og erhvervs-virksomheder vil enten lukke eller lægge produktionen i udlandet – og vi forventer vist alle, at konkurrencen fra producenterne i såvel de nye medlemslande som i lande uden for EU vil tage til fremover.

Derfor skal indsatsen under akse 1, altså beskæftigelse og vækst, bidrage til, at de erhverv, der er relateret til jordbrugssektoren, og som jo i høj grad findes i landdistrikterne, får hjælp til at omstille deres produktion, så de kan begå sig i en globaliseret økonomi, også i fremtiden. Men den omstilling skal samtidig være bæredygtig, og derfor vil vi tilrette landdistriktsprogrammet, så miljøindsatsen underbygges af elementer i alle akserne. Og når det danske fødevareerhverv skal konkurrere på globalt plan, er det afgørende, at vi sætter på en produktion, som er af høj kvalitet, og som derfor kan sælges til en høj pris.

Derfor har vi med den økologipakke, som strækker sig over hele programperioden frem til 2013, valgt at gøre en særlig indsats for økologi-

ske kvalitetsprodukter under akse 1, både fordi de økologiske producenter er langt fremme med udviklingen af kvalitetsprodukter, og fordi den økologiske produktionsform bidrager til at opnå en række miljømål. Denne indsats vil endvidere understøtte den udvikling hen imod en mere efterspørgselsbaseret økologisk sektor, der i øvrigt allerede er i gang.

Under akse 2 har vi valgt at videreføre centrale ordninger, så der kan gives tilskud til f.eks. miljøvenligt jordbrug og skovrejsning i højt prioriterede naturområder og i skovrejsningsområder. Men som noget nyt vil vi udvikle et koncept, som sikrer, at de lokale aktører i kommuner og lokale aktionsgrupper bliver inddraget i naturplejen af de værdifulde lokale naturområder. De får et medejerskab.

Vi tror nemlig, at vi får mere natur og miljø for pengene, hvis vi baserer os på lokale kræfter, og vi tror også, at de lokale kræfter er bedst til at tilrettelægge indsatsen for natur og miljø, så den gavner de lokale levevilkår og bidrager til diversificering af økonomien. For med lokalt forankrede miljøindsatser sikrer vi ikke bare det lokale ejerskab til miljøindsatsen, men også gode rammer for et samarbejde mellem dem, der ejer jorden og dem, der ønsker at fremme fælles formål for natur og miljø og levevilkår.

Endelig er der indsatsen under akse 3, der skal have fokus på udvikling af levevilkår og på diversificering af landbrugsøkonomien. Vi har valgt at afsætte i alt 20 pct. af programmets midler til de lokale aktionsgrupper i programmets start. Nogle kan mene, det er meget, og sammenlignet med andre lande i Europa er det måske særdeles meget, men de er afsat, fordi vi synes, det er godt med et lokalt medejerskab. Vi forventer, at disse grupper i høj grad vil lægge deres indsats i initiativer under akse 3, men de vil også have mulighed for at understøtte aktiviteter under akse 1 og miljøprojekter under akse 2.

Kl. 16.30

Denne prioritering betyder, at de lokale kræfter i landdistrikterne får en enestående mulighed for at tilrettelægge indsatsen i deres lokalområde, så den bedst muligt tilgodeser de lokale behov og ønsker. Jeg anser nemlig det lokale engagement og prioriteringen af de lokale aktionsgrupper som en central nyskabelse i det nye landdistriktsprogram, og derfor lægger jeg stor vægt på, at de lokale grupper får så stor indflydelse som muligt på landdistriktsudviklingen, både når det gælder fordelingen af midler, og

når det gælder muligheden for at prioritere disse midler.

Landdistriktsprogrammet skal indgå i regeringens samlede indsats for Danmarks fremtid i en globaliseret verden. Jeg vil her blot pege på den regionale vækststrategi og det nye fiskerifondsprogram. Landdistriktsprogrammet vil naturligvis indgå i et tæt samspil med disse andre indsatser.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ministeren. Så er det hr. Ole Glahn som ordfører for forespørgerne.

Forhandling

Ole Glahn (RV):

Det er sådan, at man kan anlægge flere synsvinkler på landdistrikter og landsbyer. Man kan anlægge den synsvinkel, som bygger på en erfaring om, at der har været meget afvikling. Som udgangspunkt for forespørgslen kan jeg da også sige, at i en 10-årig periode fra 1995 til 2005 er antallet af bedrifter på mellem 0,1 ha og 29,9 ha faldet med 34 pct. Det vil sige, at antallet af de mindste bedrifter er faldet meget voldsomt; midtergruppen på mellem 30 ha og 60 ha er faldet med 47 pct.; og der er et fald i bedrifterne på mellem 60 ha og 100 ha på 22 pct. Samtidig er der en meget kraftig stigning i bedrifter på over 200 tønder land.

Det vil sige, at der foregår en meget voldsom centralisering i landbruget i øjeblikket. Jeg har ikke hentet tal ind på det, for jeg skal ikke trætte Folketinget med at remse en masse tal op, men sige, at der er et billede af, at det har drejet sig om afvikling indtil nu.

Så står vi altså i en situation, hvor vi kunne vende billedet 180 grader og spørge: Hvad er det egentlig, landsbyerne og landdistrikterne kan tilbyde? De kan tilbyde meget natur. Er det ikke det, som det moderne menneske i høj grad efterspørger? De kan tilbyde plads og rum, de kan tilbyde, at man kan se stjernerne om aftenen og ikke altid se lys, som man gør i de store byer, de kan tilbyde mere fred og ro, fravær af larm og støj, de kan tilbyde mindre forurening, og sidst, men ikke mindst, kan de også tilbyde nogle lavere ejendomspriser end i købstæderne og storbyerne.

Der er sådan set en masse forudsætninger for, at udviklingen på landet kunne gå den anden vej. Og det er den baggrund, som vi gerne vil

tage udgangspunkt i fra Det Radikale Venstres side. Vi mener, at der så yderligere kommer til, at landsbyer og landdistrikter har en meget stor tradition for, som jeg sagde i min begrundelse, at løse de lokale opgaver i fællesskab, og det vil sige, at der er det civile liv, hvor mennesker forpligter sig på hinanden og med hinanden – det er også en faktor, som er vigtig – og derved skaber man nogle sociale netværk, som også kan samle medmennesker op, der kommer i vanskelige situationer.

Vi synes ikke, regeringen forsøger at tage udgangspunkt i denne positive vinkel. Man siger godt nok her, og vi hørte også ministeren sige, at nu har man lavet dette landdistriktsprogram, og det skulle så stort set redde udviklingen. Jeg vil undre mig meget, hvis den udvikling, jeg har beskrevet er sket inden for de sidste 10 år, skulle vende med dette landdistriktsprogram. Og det ville jeg så meget mere, fordi det jo er sådan, at det ikke kun er inden for fødevarerministerens område, der træffes beslutninger, som påvirker landsbyer meget nøje i den situation, landsbyer står i. Det sker jo inden for en lang række områder.

Jeg undrer mig egentlig over, at man fra ministrenes side ikke aftaler, at der er én minister, der får hele ansvaret for det her område. Jeg synes, det er noget forvirret noget, at noget af tilskuddet ligger hos fødevarerministeren, noget ligger hos indenrigsministeren, at planlægningen ligger hos miljøministeren, at erhvervsudviklingen – sådan noget som etablering af store regionalt virkende lavprisvarerhuse – også ligger hos miljøministeren, mens lukkeloven forvaltes af erhvervsministeren. Og jeg kan nævne, at skolepolitik osv. ligger i Undervisningsministeriet. Der er en masse hensyn, som går på tværs af ministerierne.

Kl. 16.35

Jeg var for nylig til en europæisk konference om øudvikling, og der fortalte man, at i Irland havde de gjort én minister ansvarlig for øerne, og jeg synes, man kunne hente inspiration i det og tale med den irske minister og sige, at både for øer og landsbyer skulle man have én minister, der havde ansvaret.

Vi undrer os også over, at man ikke har taget den mulighed op for at skabe liv på landet, som økologien indebærer. Vi undrer os over, at man ikke har villet være med til at modulere, altså overføre penge fra den direkte støtte til landbruget til en anden form for landbrugsproduktion, som har nogle konsekvenser for miljøet, for dy-

revelfærden og for sundheden. Det vil man ikke fra regeringens side.

Vi undrer os også over, at man ikke gør en større indsats fra centralt hold for at uddanne beboerne på landet til at anvende internettet. Det kunne fremme yderligere udvikling af hjemmearbejdspladser.

Vi undrer os også over, at regeringen ser på, at der bliver stadig flere tomme landbrugsbygninger, som ikke bliver benyttet. Vi undrer os over, at regeringen ikke synes, at det ville være en rigtig god idé, hvis vi så på den grænse på 2 hektar, man kan udstykke ned til, og sagde, at den skulle være højere, for vi er helt overbevist om, at fritidslandbrug og deltidslandbrug kan være med til at sætte en helt anden udvikling i gang på landet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste ordfører er Venstres ordfører, hr. Jens Kirk.

Jens Kirk (V):

Det er en god dag for landdistrikterne. Under tegnede vil starte bagfra i det, spørgerne spørger om, og sige: Landbruget er Danmarks fremtid, hvis man vil leve længe. Sådan stod der i Børsen. Der skal være store og små brug, heltids-, deltids- og fritidslandbrug; Venstre ønsker, at der skal være mulighed for alle, som ønsker at leve inden for rammerne af den sidste landbrugslov.

Forligspartierne bag den vedtagne lov er klar over, at udfordringerne bliver mere og mere globale, selv om landbrugerhvervet altid har været et af de mest globale og mest betydelige i Danmark. Venstre så gerne landbrugsstøtten afviklet, ikke via støttelofter, men via ensartet aftrapning for alle EU-lande. Sundhedstjekket af EU's landbrugspolitik bør føre til reelle forenklinger.

Landbrug, forarbejdning af fødevarer og de tilknyttede sektorer repræsenterer en omsætning på ca. 540 mia. kr. Områdets andel af de samlede eksportværdier er ca. 20 pct., og målt på beskæftigelsen er andelen 16 pct. eller ca. 200.000 personer. Især i landdistrikterne har erhvervet en stor betydning, i nogle områder med hver tredje arbejdsplads i primære og tilknyttede erhverv. Kravet til effektivitet, 8-10 pct. i primærerhvervet pr. år, har medført en kraftig strukturudvikling, men også kravene fra naboer og det øvrige samfund presser strukturudviklingen, hvilket regeringen med den ny miljøregulering har taget hånd om.

Om reduktion vil jeg generelt sige, at det generelle krav om reduktion af ammoniak er 15 pct. i 2007, 20 pct. i 2008 og 25 pct. i 2009. Der er krav om en bufferzone for særlig følsom natur, overdækning af gyllebeholdere, krav om maksimalt husdyrtryk, særlige krav med hensyn til fosforudledning og en ny lugtvejledning med lugtemissioner og afstandskrav.

Med en ny afbalanceret landdistriktspakke og en innovationslov, en fiskerifond og en globaliseringsfond, mener vi faktisk i Venstre, at man giver en god hjælp til landdistrikterne med hensyn til de udfordringer, de står over for, nemlig færre, men større brug, der koncentrerer sig om traditionel produktion og samtidig får mulighed for satsning på salg af oplevelser, gårdbutikker, landboturisme og naturpleje, og at mekanikeren, læreren, sygeplejersken eller direktøren, som har valgt at bo på landet, har mulighed for at få hjælp til udvikling af deres ideer – eventuelt sammen med andre ildsjæle.

Landdistriktspakken på 550 mio. kr. pr. år udmøntes i akse 1 som sagt af fødevarerministeren med 142 mio. kr. til kompetenceudvikling, i akse 2 med 308 mio. kr. til især økologi og miljø og i akse 3 med 110 mio. kr. til lokale aktionsgrupper og kulturaktiviteter, aktiviteter for børn og unge.

Kl. 16.40

Som en særlig indsats i forbindelse med programmet gennemføres særlige aktiviteter. Regeringens flerårsplan for bæredygtig og miljørigtig husdyrproduktion; en garantiindsats på 10 mio. kr. både i 2008 og 2007; den nuværende østøtteordning fortsætter; der etableres særlige LAG for Ærø, Læsø og Samsø, og der etableres en særlig LAG for de øvrige 28 småøer, der indgår i østøtteordningen; der udformes en særlig indsats for markedsføring af kvalitetskartofler under kvalitetsmærkningsordningen. Alt i alt mener vi i Venstre, at vi med de vedtagne love og pakker giver gode muligheder for de ca. 800.000 mennesker, der frivilligt har valgt at bo i landdistrikter, men det kræver desuden en medleven fra alt andet i samfundet.

Yderligere kommer dertil, at regeringen på uddannelsesområdet har gjort det lettere at fortsætte i en lille skole med f.eks. fælles administration.

Tak for ordet. I forlængelse af det vil jeg gerne på de tre partiers, V, K og O's, vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anerkender, at regeringen inden for landdistriktspolitikken har igangsat en række relevante og ambitiøse initiativer, som vil styrke vækst og beskæftigelse i landdistrikterne.

Folketinget finder, at den aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti om den overordnede finansielle fordeling af landdistriktsprogrammets midler, vil sikre vækst og udvikling og fremme bosætning og erhvervsudvikling i landdistrikterne, samtidig med at regeringens ambitiøse målsætninger på miljøområdet fastholdes. Folketinget bifalder, at regeringen vil sikre fuld hjemtagning af EU-midlerne i programperioden.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at der med regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en økologipakke er sket en markant styrkelse af rammerne for økologi helt frem til 2013.

Folketinget bifalder, at nærdemokrati i forvaltningen styrkes ved etablering af de lokale aktionsgrupper.

Folketinget finder, at landdistriktsprogrammet kan bidrage til en balanceret strukturudvikling, hvor der fortsat vil være en stor variation med såvel større som mindre landbrugsbedrifter, herunder deltids- og fritidsbedrifter«. (Forslag til vedtagelse nr. V 18)

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter forhandlingen.

Der er bedt om korte bemærkninger fra fire medlemmer af Tinget. Den første er hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, når man nu gør så meget ud af, at der skal flyde en masse midler til landdistrikterne, og at man vil tage alle de midler hjem fra EU, som er mulige, hvad grunden så er til, at man er så sparsommelig, så nærig i de første 2 år, at man vil nøjes med at tage 60 pct. af det, der er muligt, hjem i den periode. Er Venstre ikke bange for, at det kan gå hen og betyde, at man udsulter landområderne på en måde, hvor der kunne være kommet en hel masse aktiviteter i gang, der nu ikke bliver mulige, fordi regeringen har besluttet kun at hjemtage 60 pct.?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det kunne der svares meget kort på: Nej, det er Venstre og regeringen ikke bange for, fordi vi går ind i en ny kommunalreform, som spørgeren ved. Inden for disse nye kommuner skal der nu findes nye ildsjæle og nye sammensætninger af LAG'er. Loven skal være klar, den skal godkendes i EU, og det vil sige, der er en fase her, hvor der er mange forberedelser i gang. Og det er sådan, at vi vel kommer hen på foråret, måske først på sommeren, inden ideerne og alle andre ting kan være fremme, således at der måske kan begynde at være udbetalinger til nogle af disse projekter. Og det er jo således, at hvis ikke pengene bruges i det år, så overføres de til næste år. Og endelig, hvis det kan nås, så er det sådan, at de 110 mio. kr., som nu er i akse 3, er en meget, meget stor forøgelse af det, der var før, og der skal man jo også lige vente og bruge dem fornuftigt.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal medgive, at der er gået meget lang tid, inden regeringen er kommet ud af starthullerne og har fået det her i gang. Det er selvfølgelig en måde at argumentere på, at der først helt unødvendigt går over et halvt år. Dernæst siger man, at man nu ikke kan nå at bruge pengene, men det er vel stadig væk sådan, at eftersom pengene kan overføres, så kunne man jo med sindsro have sat 900 mio. kr. af i stedet for.

Men jeg vil gerne stille ordføreren et andet spørgsmål: Når man snakker om de lokale aktionsgrupper, så har jeg forstået, at der har man besluttet ovenfra, at det skal være forholdsvis store enheder. Hvad er grunden til, at Venstre ikke synes, at man kan lade det være op til det lokale selvstyre, hvor store de skal være, f.eks. at det kunne være én kommune i stedet for to, tre stykker?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til det spørgsmål må der svares, at det vel ikke er gavnligt at få alle de penge spredt over f.eks. 100 eller 150 forskellige småting. Så blev de penge måske for små, der kunne gives til nogle projekter. Her har vi set, at inden for i år gives der til det. Til næste år kan der sammenlagt måske søges til noget andet. Det må være fremtidsperspektivet ude i den enkelte LAG og i de kommu-

ner, de nu omfatter. Det synes jeg der er en god begrundelse for.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg vil gerne lige benytte lejligheden til at fremsætte et forslag til vedtagelse. Det er fra undertegnede, hr. Jens Peter Vernersen fra Socialdemokratiet, hr. Kristen Touborg, SF og hr. Per Clausen, Enhedslisten, og lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at landdistriktsudvikling i dag er fordelt mellem flere ministerielle ressortområder, hvilket medfører en usammenhængende indsats. Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2007 at fremlægge en samlet strategi for udvikling af landdistrikterne under maksimalt hensyn til natur og miljø. Strategien skal give svar på følgende spørgsmål:

- Hvordan skabes der positiv erhvervsudvikling i landdistrikterne?
- Hvordan sikres der let tilgængelighed af dagligvarer, herunder sunde fødevarer i landdistrikterne?
- Hvordan opretholdes og udvikles der kulturelle samlingspunkter i landdistrikterne som f.eks. skoler, idrætsklubber, forsamlingshuse, kulturhuse, ældrecentre og kirker?
- Hvordan skabes der lokale rammer i landdistrikterne for demokratisk dialog efter kommunesammenlægningerne?
- Hvordan sikres gode muligheder for offentlig transport i landdistrikterne?»

(Forslag til vedtagelse nr. V 19)

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ønsker ordføreren ordet til dette indlæg?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg må nok sige til hr. Ole Glahn, at det forslag til vedtagelse kommer lidt sent i debatten. Ministeren har været her, undertegnede har vel også brugt sine ord med hensyn til det, så jeg har ikke de store muligheder for at kommentere det. Det synes jo at lyde ret fornuftigt, og det ligner jo sådan set meget det, de tre andre partier har fremsat, og jeg synes sådan set, det rigtige i den situation ville være, at hr. Ole Glahn og de tre øvrige tilsluttede sig det forslag, vi har fremsat.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg tror lige for forretningsordenens skyld, at jeg skal læse højt, hvad der faktisk står i det her forslag til vedtagelse. Det er jo en lidt utraditionelt måde at gøre det på, men der står ikke noget i reglerne om, at det skal fremsættes på et bestemt tidspunkt i debatten, så vi tager teksten en gang til.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herfter i forhandlingen.

Hr. Ole Glahn har bedt om ordet igen.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Kirk, om hr. Jens Kirk mener, det er klogt, at man ikke satser mere på økologisk landbrugsproduktion, end man gør i den aftale, der er indgået med Dansk Folkeparti? Det er jo i virkeligheden et meget lille beløb, under 20 mio. kr. ekstra, der tilfalder økologien. Man havde haft mulighed for at give en ekstra støtte til landmænd, som flyttede deres produktion fra traditionel til økologisk på f.eks. en malkekvægsbesætning, hvor man kunne opfylde nogle af de krav, der var til økologisk drift og så få tilskuddet. Hvorfor synes hr. Jens Kirk ikke, at man skal efterkomme forbrugernes stigende efterspørgsel?

Jeg har i dag kunnet læse, at vi nu skal til at importere økologiske varer, fordi vi ikke engang til hjemmemarkedet kan klare efterspørgslen efter økologiske produkter. Synes hr. Jens Kirk, at det er at udnytte de muligheder, der er for en yderligere vækst i landbruget?

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg må sige til hr. Ole Glahn, at de tre partier vel næsten aldrig har fået så meget ros fra Den Økologiske Landsforening som for det, vi har fremlagt her. De er virkelig glade, og vi kan jo kun glæde os over, at de prisstigninger, vi har nu, får folk til at sige: Nu kan de omlægge til økologi, uden at vi skal pakke dem ind i penge rundtomkring.

Vi har pakket de øvrige jordbrug tilstrækkeligt ind i støttebeløb, og vi har meget svært ved at få vendt udviklingen. Men her har vi prøvet at finde en balance, og med de priser, der er på økologiske produkter, ser jeg fremtiden i møde med fortrøstning og mener ligesom Den Økolo-

giske Landsforening, at det, der er fremlagt her, er virkelig godt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Hr. Jens Kirk er helt sikker på, at det beløb, der er afsat, nok skal blive brugt over den kommende periode. Men det er altså kun halvdelen, altså godt og vel 500 mio. kr., der er til rådighed. Hvis man ser på den periode, der ligger foran os, er der faktisk næsten 900 mio. kr. til rådighed år for år, og når man ser på den sidste periode, hvor der næsten var lige så meget til rådighed, lykkedes det jo netop ikke at få pengene brugt. I sidste omgang måtte man lave en feberredning og bruge pengene til salmonellabekæmpelse osv., netop fordi pengene ikke var brugt, og hvor meget er der egentlig til rest i den periode, som slutter her med udgangen af 2006? Hvor mange af pengene er ikke blevet brugt?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

For at svare på det sidste: Jeg har ikke det nøjagtige tal, men der er nogle ordninger, som ikke er fuldt udnyttet, og når vi siger, at 560 mio. kr. er et pænt og godt beløb, er det ihukommende, at de projekter, der sættes i gang, skal være velovervejede. Bagefter skal vi jo kunne stå til regnskab for, at vi har givet støtte til dem, og det tror jeg også en socialdemokratisk eller enhver anden ledet vil sige er det rareste.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det ændrer ikke nogen ting ved, at i gennemsnit er der år for år frem til 2013 ca. 900 mio. kr. til rådighed, men man starter med cirka det halve. Der var knap 900 mio. kr. til rådighed i den forrige periode – det var i hvert fald meget tæt derpå – men her formåede regeringen altså ikke at få brugt pengene ude i landdistrikterne, og så stjal man landdistrikternes midler og brugte dem til helt andre formål, f.eks. salmonellabekæmpelse.

Jeg spørger bare hr. Jens Kirk: Hvor mange penge, som ikke er brugt, ligger der nu? Er der flere midler til rådighed? Det synes jeg er vigtigt at få at vide.

Hr. Jens Kirk siger, at økologerne har meldt ud, hvor glade de er. Jeg vil bare sige, at der ligger et brev af 3. november fra formanden og næstformanden for Dansk Landbrugs Økologisk udvalg – det er vist her, hr. Jens Kirk også er medlem – og de skriver, at der er behov for 210

mio. kr. om året til økologi i det kommende landdistriktsprogram. Det skriver man helt præcist, og det er altså noget langt fra det, der ligger i oplægget.

Det er selvfølgelig bedre end det oprindelige oplæg fra regeringen, hvor man ville skære ned på økologerne. Under forhandlingerne lykkedes det jo at få hævet beløbet, men regeringens plan var – og hr. Jens Kirk er jo medlem af et regeringsparti – at skære ned, og derfor er de selvfølgelig glade, fordi de får mere. Men de får ikke det, Dansk Landbrug nævner som det, der er brug for, nemlig 210 mio. kr. om året. Det tror jeg hr. Jens Kirk må være enig i.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg må sige til hr. Jens Peter Vernersen, at regeringen jo er et og Dansk Landbrug noget andet. Nu skal vi jo ikke stå og vise hinanden avisudklip, men jeg har også store avisudklip, og de viser, at økologiforeningerne er virkelig godt tilfredse, og at det er et stort og markant lyspunkt. Derfor synes jeg ikke, vi skal snakke om tal i øjeblikket.

Sagen er jo, at der gives 6,6 mia. kr., og alle, der kommer i de lokale aktionsgrupper, ved, at i de næste 4-5 år vil der være nogle gode portioner penge, så de kan sende projekter ind og virkelig sætte noget i gang. Lad os komme i gang, men lad være med at sprænge buen til at begynde med. Lad alle finde deres egne ben, inden vi sætter det hele i gang for fuld kraft.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

I de 5 år, vi har haft en borgerlig regering, er det jo ikke første gang, regeringen har givet udtryk for, at den vil styrke vækst og beskæftigelse og styrke bosætningen i landområderne. Hvordan synes hr. Jens Kirk det er gået? Er der sket en styrkelse af vækst og beskæftigelse, er der kommet flere indbyggere i landdistrikterne, og tror hr. Jens Kirk, at kommunerne har tillid til, at det vil ske denne gang?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Arne Toft: Ja, det tror jeg. Nu kommer der jo nye kommuner, og ethvert kommunalbestyrelsesmedlem – det kommunale arbejde er jo ikke ukendt for hr. Arne Toft – vil vide, at han eller hun har ansvaret for både land og by i de nye kommuner. Det er jo ikke regeringen alene, der

skal sørge for, at der er liv i landdistrikterne, det er også kommunerne.

De pakker, som vi fremlægger nu, giver muligheder for de ildsjæle, som er vant til at tage initiativer i foreningslivet og andre steder, og som især gerne vil fremme noget ude på landet. Men ellers må det være kommunen, der skal sørge for det. Der er jo også en masse fonde. I nogle af områderne vil der være en stor fiskerifond, som kan give en masse, og der er også innovationsloven og Globaliseringsfonden.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

De store fiskerifonde får man i hvert fald ikke meget glæde af i Midtjylland.

Det er, som om hr. Jens Kirk og Venstre bygger meget på nye ildsjæle, men synes hr. Jens Kirk ikke, at man skulle tage hensyn til de mange ildsjæle, som allerede har gjort et kæmpe arbejde? Hr. Jens Kirk siger også, at de nye kommuner har tiltro til regeringen og til Venstre, men er der noget, som tyder på ret stor tiltro? Når man kan se, at der vistnok skal lukkes over 100 biblioteker, og der allerede er meldt ud om skolenedlæggelser, og man ser de små sygehuses situation, tyder det så særlig meget på, at de nye kommuner har stor tillid til det, regeringen og Dansk Folkeparti kommer med her?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu skal vi nok ikke begynde at diskutere, hvad de kommende kommuner vil gøre ved bibliotekerne, for det kan måske godt være, at det var en fordel at have 1.000 bøger at vælge imellem i stedet for 100 bøger på et mindre bibliotek. Men det er en helt anden sag.

Med hensyn til skolerne lægger regeringen jo bl.a. op til, at de kan have en fælles administration. Det er for resten prøvet i Vestjylland førhen, så på den måde kan vi måske bevare de små lokale skoler lidt længere.

Jeg synes, at det her er en god hjælp til dem, som gerne vil fortsætte deres arbejde og gå ind i et samarbejde med de nye kommuner, som selvfølgelig har pligt til at sørge for alle i både by og på land.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Mange, der bor på landet, er meget optaget af fremtiden. Kommunalreformen har på en række områder vist sig at være en centralisering ud over, hvad mange havde forestillet sig, og det medfører meget stor usikkerhed hos mange mennesker, som spørger: Hvad skal der ske i vores område? Når den nære kommune nedlægges, skal der sættes noget andet i stedet for, hvis landdistrikterne ikke skal komme til at betale den demokratiske og indflydelsesmæssige pris for de meget større kommuner.

Vi har set, at kommunerne allerede ved budgetlægningen nedlægger institutioner, der er den lille bys samlingspunkt. Der er altså ikke noget med, som det blev sagt af Venstres ordfører, hr. Jens Kirk, at vi nu lige skal se, hvordan kommunerne udvikler sig, for allerede nu efter budgetlægningen ved vi, at man nedlægger institutioner, og når vi ser den udvikling, er det selvfølgelig helt afgørende, at de nye kommuner ikke presses på økonomien, sådan som regeringen har gjort, så de tvinges til at udsulte landdistrikterne.

Virkeligheden er jo, at den udgiftspolitik, regeringen har ført over for kommunerne, har medført, at kommunerne er blevet tvunget til at skære ned, både hvad angår plejehjem, plejecentre og meget andet. Presset på den kommunale økonomi tvinger kommunerne til at skære ned, når det drejer sig om skoler; når det drejer sig om daginstitutioner; når det drejer sig om plejecentre; når det drejer sig om skolebiblioteker; når det drejer sig om biblioteker i øvrigt, og når det drejer sig om biblioteksbusserne i landområderne.

Der er altså en række områder, hvor vi allerede nu kan se, at vilkårene ude på landet bliver væsentligt forringede på grund af den centralisering, der er sket, og på grund af den sparsomme økonomi, som regeringen stiller til rådighed. Disse ændringer, som man allerede kan se, betragter borgerne altså ikke som en forbedring af velfærden, men som en forringelse. Mangel på institutioner kan være det, som får købmanden til at lukke, og det, som gør, at byens lægepraksis ikke kan sælges, så man også her må drage til den nærmeste storby for at købe ind og for at gå til læge.

Når først disse mange forskellige institutioner er væk – jeg tror, at Venstres ordfører også kan se billedet – ved vi, at vi får hensygnende landsbyer, som mange fravælger at bo i. Der kommer til at mangle liv på landet, men det

kan der altså gøres noget ved, hvis det var sådan, at regeringen fremlagde en ordentlig plan og ikke nøjedes med det fedtede oplæg til landdistriktspolitik, hvor man vælger kun at bruge halvdelen af de midler, der ville være stillet til rådighed, hvis man havde hjemtaget fuldt ud fra EU, de første 2 år.

Kl. 17.00

Det er derfor, der efter vores opfattelse skal gøres en ekstraordinær indsats for at styrke landdistrikterne. Der var store forventninger til landdistriktsprogrammet 2007-2013. Der var mange, som blev meget skuffede, efter at de havde oplevet fødevareministeren, som var ude at fortælle om det her, og så nu oplever, hvad der rent faktisk bliver stillet til rådighed.

I Socialdemokratiet synes vi ikke, det, fødevareministeren kom med, var godt nok. Derimod er der altid nok, når det drejer sig om landbrugsstøtte, som nu igen skal gives over landdistriktsprogrammet. Programmet skal også bruges til at finansiere dele af regeringens vandmiljøplaner. Det sker samtidig med, at der er en betydelig stigning i den støtte, som landbruget får. Hvis man ser på perioden 2001-2006, er det altså en stigning på næsten 2 mia. kr.

På trods af det har regeringen altså sagt, at man ikke vil bruge nogen af disse midler til en omlægning, sådan at man kunne bruge noget af landbrugsstøtten til landdistriktsformål. Der hytter man virkelig sine egne. Regeringen har fravalgt den mulighed.

Alle ved, at der er et sindrigt system af tilskudsordninger, der forsøger at dække over, hvad virkeligheden er. Men heldigvis ligger der svar fra fødevareministeren, så vi klart kan se, hvordan tilskuddene fordeler sig.

For Socialdemokratiet er det afgørende, at landdistriktsstøtten placeres under én minister. Vi skal ikke have diskussion om, hvilken minister der har ret til hvilket beløb. Socialdemokratiet er af den opfattelse, at regeringen må fremlægge en plan til udvikling af landdistrikterne, så der sker en reel udvikling og ikke en afvikling på landet. Der er mange muligheder på landet, hvis de bliver brugt. Udvikling af fødevarer kan give producenten en højere pris, og det skal understøttes.

Det er afgørende, at der opretholdes kulturelle samlingspunkter som skoler, idrætsklubber, samlingshuse, kulturhuse, kirker og ældrecentre. Det vil selvfølgelig kun ske, hvis det er attraktivt at bo på landet og i landsbyerne. Af-

folkes landdistrikterne og landsbyerne, kan de kulturelle miljøer ikke opretholdes.

Det er selvfølgelig også afgørende, at der sikres en offentlig transport til landdistrikterne, og at der heller ikke her afvikles. Afvikles den offentlige transport, er det et bidrag til afvikling af landdistrikterne.

Hvis der ikke er mulighed for at blive koblet på internettet, er der ikke mulighed for at drive virksomhed på landet. Befolkningen har krav på it-opkobling på samme måde, som man har i byerne.

Mange på landet er optaget af, at de nye stor kommuner vil udvikle sig. Derfor er det selvfølgelig afgørende, at der dannes lokale borgergrupper, der kan påvirke den politiske proces i lokalområderne, så der også kan foregå en demokratisk proces i befolkningen og man sikrer, at landdistrikterne bliver hørt.

Hvad angår forslaget til vedtagelse, er det ret indlysende, at vi tilslutter os det forslag, som er fremsat af den radikale ordfører, hr. Ole Glahn.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Christian H. Hansen.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil allerførst gerne have lov til at sige tak for, at vi skal have den her debat i dag, altså tak til dem, der har fremsat forslaget om, at vi skal drøfte det her i dag. Jeg synes altid, det er vigtigt at drøfte landdistrikterne og deres udvikling også her i Folketingssalen.

Dansk Folkeparti har jo for nylig indgået aftale med regeringen om landdistriktsprogrammet 2007-2008, og jeg synes, det bliver utrolig spændende at følge det arbejde, der kommer nu, efter at de overordnede finansielle rammer er blevet sat. Nu skal vi have strategien for programmet ud i en bred høring, og det arbejde vil jeg se meget frem til at følge, idet jeg synes, det er vigtigt.

En af de ting, der har været vigtig for Dansk Folkeparti, er at få en udvikling i landdistrikterne, som giver liv, og som vil være med til at skabe arbejdspladser. Det mener vi faktisk vi har opnået med det program, der ligger nu.

Dansk Folkeparti har også under debatten om landdistrikterne lagt meget vægt på et specielt område, der skulle prioriteres højt, og det var økologi. Vi mener faktisk også, at landdistriktsaftalen er forhandlet godt på plads, ikke sådan ment, at det ikke kunne have været bedre

– det kan alting altid blive – men der er altid en modpart i en forhandling, og så må man tage og give.

Vi har også fået en rigtig god ordening, som betyder, at vi har opnået en situation nu, hvor vi må konstatere, at vi aldrig før i danmarkshistorien har haft noget, der hedder en økologipakke. Hvis vi kigger år tilbage, har vi aldrig haft så mange midler afsat til området, forstået på den måde, at førhen var strategien – og det var det også for den tidligere regering – at bare vi gav nogle penge til de økologiske landmænd, så var alt sikret. Nu er det nogle helt andre ordninger, der bliver givet penge til, nemlig f.eks. kvalitetsmærkningsordningen, dvs. muligheden for produktion osv.

Kl. 17.05

Så økopakken er det største økologiske initiativ, der er taget nogen sinde i danmarkshistorien. Det synes vi i Dansk Folkeparti som før nævnt er en god ting for forbrugerne, men så sandelig også for naturen og for dyrevelfærden – og også for landdistrikterne. Den økologiske omlægningsordning er nu blevet åben for alle landmænd, der gerne vil lægge arealer om til økologi. Tidligere var det noget, som mælkeproducenterne ikke kunne søge andel i, men det kan de altså nu, og jeg ved, det har skabt jubel blandt disse producenter.

Under det, man kalder akse 2, har vi valgt at videreføre nogle traditionelle ordninger, så der kan gives tilskud til f.eks. miljøvenligt jordbrug og skovrejsning i de områder, der nu er prioriteret til det, altså naturområder og skovrejsningsområderne.

Det er også noget nyt, at man nu vil have lokale kræfter ind i det. Det synes vi i Dansk Folkeparti er rigtig godt. Det er egentlig min opfattelse, at det, der nu vil ske, er, at vi faktisk får mere for pengene, fordi det bliver de folk, der har fingeren på pulsen ude i de lokale områder, som skal være med til at finde ud af, hvordan løsningen skal strikkes sammen.

I forbindelse med aftalen er det tillige blevet aftalt, at man skal udforme en særlig indsats for markedsføring af kvalitetskartofler under kvalitetsmærkningsordningen. Vi mener faktisk i Dansk Folkeparti, at det er et rigtig godt tiltag. Jeg håber faktisk, det medfører, at befolkningen får øjnene op for kartofflen igen. Det kan godt være, der er nogle, der synes, det lyder lidt morsomt, men det har faktisk været et produkt, der har stået lidt i skyggen i de senere år, og den er jo både sund og fuld af næring.

I Dansk Folkeparti har vi lagt vægt på, at man gør noget særligt for vores øer. Derfor er det glædeligt at se, at den nuværende østøtteordning videreføres. Jeg tror, at når vi taler yderområder, er sådan noget som øer særligt ramte områder.

Vi er parterne imellem blevet enige om, at vi skal se på, hvordan det går, og så tager vi tingene op hen ad vejen og drøfter dem. Allerede i 2008 går vi ind og ser på det. Hvis der skulle være nogle eventuelle behov for omprioriteringer, ja, så er aftaleparterne enige om, at vi kigger på det, og det gælder også inden for økologiområdet. Nu var der nogle, der lidt tidligere i dag var inde på, at det kunne være, der blev brug for yderligere forhandlinger. Jamen så kigger vi på det; vi er åbne, de forligsparter, der nu er.

I 2008 går forhandlingerne så i gang med henblik på udmøntning af landdistriktsprogrammet for den resterende periode, altså 2009-2013. Jeg må sige, at jeg har svært ved med den her aftale at få armene ned igen. Jeg ved godt, at man sikkert ikke må stå og gøre det heroppe, og derfor gør jeg det ikke, men jeg er faktisk utrolig glad for aftalen.

Jeg ser frem til at drøfte tiltag for resten af programperioden, og så sandelig også når vi kommer hen imod 2009, hvor Dansk Folkeparti jo sammen med regeringen skal sætte fuld fart på programmet.

Jeg bakker fuldt ud op om det forslag til vedtagelse, der ligger fra regeringen og Dansk Folkeparti.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er nogle, der har bedt om korte bemærkninger, og den første er hr. Ole Glahn.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu redegjorde jeg i mit indlæg for, at der er foregået en voldsom centralisering inden for landbruget, bedrifterne er blevet stadig større. Mener hr. Christian H. Hansen, at det ville være fornuftigt, at vi tog en debat om landbrugslovgivningen, sådan at vi forhindrede, at man, når man køber ejendomme, skærer dem helt ned til 2 ha? Var der en idé i, at man satte en anden grænse, f.eks. 10 eller 20 ha?

For det er jo altid sådan, at man kan forpagte ud, hvis man ikke selv vil bruge det, men hvis man selv vil bruge det, kunne det jo give anledning til, at der kunne komme mere liv på landet.

Det vil jeg gerne høre hr. Christian H. Hansens kommentar til.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det kan jeg svare kort og præcist på, for det er jo sådan, at Dansk Folkeparti bliver betragtet som husmændenes parti i dag. Det er jo os, der har været inde og lægge låg på strukturudviklingen gennem nogle af landbrugslovene hen ad vejen, og det var os, der fik indført udstykningsreglen. Så vi er helt klart villige til en debat på det område, og det har vi altid været. Så der er sådan set ikke noget nyt i det.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det glæder jeg mig til. Så må vi jo teste det, og så håber vi ikke, det kommer til at gå her ligesom omkring økologien, hvor Dansk Folkeparti var meget højt oppe, og da de så skulle til at realisere det, var det helt tydeligt, at man var i en situation, hvor man var afhængig af at skulle sikre regeringen et flertal. Det undrer mig, at hr. Christian H. Hansen ikke ville følge oppositionen i den her sag, for Dansk Folkeparti har jo også kæmpet for, at vi skulle have mulighed for i 2008-2009 at tage stilling til, om vi ville modulere.

Er det sådan, at hr. Christian H. Hansen ikke synes, at det ville have været rarere, hvis der var kommet det løft i økologistøtte, som vi lagde op til? Det er meget fint, at hr. Christian H. Hansen ikke kan få armene ned, men jeg er ikke sikker på, at det, som er kommet fra regeringen og Dansk Folkeparti, vil give en anden udvikling på det her område, sådan at det virkelig batter noget.

Kl. 17.10

Vil hr. Christian H. Hansen i 2008-2009 være villig til at se på en modulation, sådan at vi kan overføre direkte støttede penge til landbruget til det landbrug, der har en bestemt form for landbrugsbedrift med dyrevelfærd og natur i højsædet?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes egentlig, det er fantastisk, når man tænker på, at for økologien er det, der er sket her, noget, man aldrig har set før, og så kan det lykkes en ordfører at stå og vende det til noget negativt. Det fortæller nok mere om ordføreren, end det gør om aftalen.

Så vil jeg sige, at omkring modulation har vi jo indgået den aftale, som fremgår af landdistriktsaftalen, som vi har lavet med regeringen. Den står vi ved, og det vil sige, at i programmeri-oden drøfter vi det ikke.

Man kan jo synes meget om modulation, og man kan også vælge at sige, at det lige skal være afgørende for, at vi ikke vil have nogen indflydelse. Det har vi så valgt at sige at det ikke skal. Vi kan også sige det på en anden måde: at i forbindelse med CAP-reformen blev det vedtaget, at man faktisk gør brug af en form for modulation i dag, nemlig 4 pct., og de 80 pct. heraf går så ind i landdistriktsprogrammerne. Det er jo det, man tager fra støtteordningen for landmænd. Så man kan sige, at den er i gang.

Vi ved jo også udmærket, at debatten foregår i EU, og den følger vi med spænding. Når vi har haft debatter i Folketinget om støtteordninger til landbruget, tror jeg ikke, der er noget parti, der ikke har sagt, at de gerne skulle fjernes, og at vi skulle ned på markedsvilkår. Så at regulere det igennem EU vil være den rigtige løsning.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Når den røde lampe lyser, betyder det, at taletiden er opbrugt, hr. ordfører. (*Christian H. Hansen* (DF): Undskyld). Det er blot til orientering.

Så er det hr. Jens Peter Vernersen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Vi er enige om, at der er 940 mio. kr. til rådighed for hvert af årene i den fremtidige periode her, og ifølge den aftale, Dansk Folkeparti har lavet med regeringen, bliver der altså i de første 2 år brugt 560 mio. kr. om året, altså cirka halvdelen af det, der er til rådighed. Anderledes kan det ikke være.

Så siger hr. Christian H. Hansen, at det var det, man forhandlede sig frem til, for der var jo en modpart i forhandlingen. Jamen, vi vidste jo, at pengene var til rådighed, vi tilbød at danne et flertal sammen med Dansk Folkeparti, så vi også de kommende 2 år kunne få en støtte til landdistrikterne af samme størrelse som den, man har haft de foregående år.

Hvad gjorde Dansk Folkeparti? Ja, det kan man se på resultatet. Man sagde: Vi vil hellere stadig væk støtte regeringen og så nøjes med at få de 560 mio. kr. i stedet for at gå sammen med det flertal, der var, der kunne have sikret, at landdistrikterne havde haft ordentlige midler til rådighed fra dag et. Nu sætter man rigtig meget

i stå de første 2 år. Det er virkeligheden. At økologerne er glade, jamen det er da klart, efter at de havde set oplægget; så er det jo bedre at få lidt mere. Men samtidig siger Dansk Landbrug: Det er alt for lidt, hvis vi skal dække de kvoter ind dér.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Bemærkningen om den røde lampe gælder også for spørgerne.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må igen sige, at vi er glade for den aftale, der ligger her. Det er egentlig utroligt, at man kan surmule så meget, at man simpelt hen kan vende det hele til noget negativt.

Det er ikke sådan, at vi ikke går ind og bruger alle midlerne. Vi bruger alle de midler, der er afsat. Vi gør det bare i en anden rækkefølge, end det nu lige passer hr. Jens Peter Vernersen og Socialdemokratiet. Sådan er det. Så det er egentlig forkert at gå ud og sige, at den her aftale betyder, at man bruger færre midler på området. Det gør man bestemt ikke, man bruger de samme midler, de kommer bare i nogle andre bidder.

Jeg må så også sige om det med de 210 mio. kr., at det er sådan, at jeg endnu ikke i min tid i Folketinget har oplevet en organisation, som ikke syntes, at den skulle have lidt mere end det, man nu er kommet frem til. Jeg må bare konstatere, og jeg citerer: Hos Økologisk Landsforening har man særdeles svært ved at bevare pesimismen oven på den netop indgåede aftale.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Dansk Landsbrugs økologer siger, at der var behov for 210 mio. kr. i stedet for det der skulle beløb, som Dansk Folkeparti gik med til. Det må være klart.

Og så synes jeg egentlig, at det der trick med at fortælle, at folk er sure, fordi de er uenige, skulle hr. Christian H. Hansen holde sig for god til.

Sagen er, at vi gav et tilbud om at gøre det her bedre. Hr. Christian H. Hansen valgte – og det må vel være noget, der kan indrømmes – at støtte regeringen til halvdelen af det, der var muligt: 500 mio. kr. i stedet for 900 mio. kr. Der kunne have været et langt større beløb til at imødegå alle de problemer, der er i landdistrikterne lige nu og her – og også i de kommende 2 år. Det er altså det, Dansk Folkeparti har fravalgt, og der-

for står vi med bunker af problemer derude, der allerede nu lokaliseres.

Kl. 17.15

Det er altså ikke noget med at være sur. Det er, fordi vi sådan set er optaget af de 600.000 mennesker, der bor ude i det område. Og det kunne Dansk Folkeparti også have været, hvis vi havde stået sammen om det her i stedet for, at hr. Christian H. Hansen løb efter regeringen, som det jo er tilfældet.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige det på den måde, at jeg prøver på at stå her og sætte mig ind i hr. Jens Peter Vernerens situation og prøver på at se, om jeg kan få det lavet om til noget negativt. Det kan jeg ikke, jeg kan det simpelt hen ikke.

Virkeligheden er, at da vi blev præsenteret for det her, havde man i regeringen afsat et beløb, der var på omkring 15 mio. kr. årligt til økologi. Det er arbejdet op på 29 mio. kr. Det er selvfølgelig et rigtig dårligt resultat, det kan jeg godt se; det kan jeg godt se at økologerne skal være meget skuffede over.

Virkeligheden er også, at man bruger samtlige midler, som ligger inden for området. Man gør det bare i en anden rækkefølge. Man venter på, at kommunalreformen kommer på plads, og at man får mulighed for, at de forskellige LAG'er derude kan gå ind og diskutere de her områder. Og så er vi jo villige til at skyde pengene af sted. Det er ikke sådan, at man ikke bruger pengene, man bruger dem alle sammen, man venter bare lige for at se, at systemet kommer til at fungere.

Og tro mig: Det ville vi også have set, hvis det havde været en socialdemokratisk regering. Jeg kan bare gå tilbage og se på, hvor meget den socialdemokratiske regering f.eks. har støttet økologien. Det kunne være en rigtig god debat, vi kunne få.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Christian H. Hansen har svært ved at få armene ned og siger i den sammenhæng også, at vi jo i 2009 skal have en revision af programmet, og så skal vi have tingene fastlagt derfra og fremad. Jeg vil så trøste mig med, at der er længe til 2009, og at det da godt kunne være, at livets realiteter gik op for både regeringen og Dansk Folkeparti, inden vi når frem til, at den her aftale skal revideres.

Jeg vil gerne spørge hr. Christian H. Hansen: Når nu Venstres ordfører argumenterer med, at

man faktisk ikke rigtig kunne nå at bruge mere end de her 560.000 kr., er det så den samme syge forklaring, Dansk Folkeparti giver på, at vi ikke er gået videre, den samme syge forklaring på, at man ikke tager gennemsnittet, altså godt 900.000 kr. i stedet for?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Må jeg lige rette hr. Kristen Touborg. Det er 560 mio. kr. og 900 mio. kr. og ikke 560.000 kr. og 900.000 kr.; hvis det var det resultat, havde jeg også været pessimist her i dag.

Nu er det ikke nogen syge forklaring, Dansk Folkeparti vil komme med. Det synes jeg egentlig heller ikke Venstres ordfører gjorde.

Jeg vil gentage, at det, der er aftalt, er, at man bruger hele rammen. Man tager fuld EU-finansiering hjem, men de første 2 år bruger man altså det beløb her, indtil kommunalreformen er kommet på plads, og indtil man har set: Hvad er det så, der er behov for? Indtil vi som aftaleparter kan ind og kigge på: Er der noget, vi kunne gøre lidt bedre? Er der nogle penge, der skal flyttes lidt rundt, således at vi kan få tingene til at falde på plads? Det er sådan, situationen er.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg kan høre, at Dansk Folkeparti altså heller ikke har en reel forklaring på, hvorfor man nøjes med at bruge 60 pct. af det gennemsnit, der er til rådighed, men også kun kommer med udenoms snak i den sammenhæng.

Jeg vil gerne spørge hr. Christian H. Hansen om det med de lokale aktionsgrupper. Det er meget centralistisk styret, det er simpelt hen styret ovenfra, hvor mange der skal være, og hvordan de skal fungere. Er det også Dansk Folkepartis opfattelse, at det er en god idé, at man i sådanne aktionsgrupper styrer det hele ovenfra rent struktur-mæssigt, sådan at man forlanger meget store enheder i stedet for at gøre det muligt at gå ind på f.eks. kommunebasis?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

For at tage det sidste først, vil jeg sige, at jeg synes, man skal give det en mulighed for at komme til at fungere. Hvis det ikke fungerer, er det vel også noget, som vi så kan gå ind og drøfte og måske finde en anden ordning på. Men jeg synes, at det er godt, at vi får de her LAG'er, altså lokale aktionsgrupper, som virkelig kan komme

ind og give deres mening til kende og kan være med til at præge udviklingen ude i områderne.

Og så må jeg altså sige, at det jo ikke er nogen udenomsforklaring at sige, at man venter med at bruge nogle af pengene, til der er gået 2 år, for det er alle pengene, der falder på plads. Jeg tror, at alle kan forstå det. Jeg tror egentlig også, hr. Touborg kan forstå det, men jeg tror, at det, der er sket, er, at hr. Touborg synes, at aftalen er så god, og så er det lige det eneste, man kan finde at være lidt utilfreds med. Den fulde ramme bliver brugt; sådan er det jo.

Kl. 17.20

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Allan Niebuhr.

Allan Niebuhr (KF):

Jeg siger tak, fordi vi kan have den her spændende debat.

Vi har jo for kort tid siden siddet ved det samme forhandlingsbord for at nå frem til en aftale om en fremtidig strategi for udvikling af landdistrikterne, en strategi, hvor vi skal tilgodese det gode liv på landet, så det er et sted, hvor det er godt at bo og leve, en strategi, hvor vi via miljø-mæssige investeringer og investeringer i landbrugserhvervet kan skabe rammerne for en bæredygtig udvikling i landdistrikterne.

Forhandlingerne endte jo som bekendt med, at regeringen og Dansk Folkeparti nåede frem til en aftale på området. Aftalen afspejler de tre overordnede hensyn, som vi har valgt at lægge vægt på, nemlig styrkelse af erhverv og beskæftigelse, hvor der er afsat 142 mio. kr. om året, sikring af miljøet, hvor der er afsat 308 mio. kr. om året, og udvikling af levevilkår i landdistrikterne, hvor der er afsat 110 mio. kr.

Det er en rigtig god aftale, som giver muligheder for væsentlige tiltag, når det gælder udviklingen i landbruget – her specielt et stort løft til den økologiske landbrugsproduktion. Også forarbejdningsindustrien får gode muligheder i den nye aftale.

Endvidere er der taget et stort hensyn til miljøet, og sidst, men ikke mindst er der afsat en pæn sum penge til de helt lokalt inspirerede tiltag, som skal startes op af de lokale aktionsgrupper. Næsten 100 mio. kr. pr. år er der afsat til det område.

Der er ingen tvivl om, at uanset hvilke intentioner vi har i dette høje Ting, skal det altså dri-

ves frem af de lokale drivkræfter. Det skal ske ude i kommunerne. Det er kommunalbestyrelserne, der skal sikre, at servicetingene, skolerne, plejehjemmene og det hele er, som det skal være, også for beboerne i landdistrikterne. Det er ikke noget, vi kan styre herfra, det skal vi ikke styre herfra, det er noget, man gør i kommunerne. Vi kan give en statslig håndsækning, og det er det, vi søger at gøre gennem den her aftale.

Vi ønsker et godt liv på landet, vi ønsker, at flere skal vælge at bo på landet og i yderområderne. For at dette kan blive succesfuld virkelighed, skal vi sørge for, at det også bliver rart at opholde sig på landet. Miljøet skal derfor være i orden, men der skal også være noget at tage sig til på landet. Der skal både være jobmuligheder, og der skal være fritidsaktiviteter. Det skal i det hele taget være sådan, at familien trives på landet.

Det er et stort og ambitiøst projekt, og det er store summer, der nu bruges på at gøre vore ønsker til virkelighed, men det er en investering i landdistrikterne og i yderområder, som vi har valgt at sætte klar fokus på.

Der tænkes i disse år meget på store erhvervsudviklinger i byområderne, og der tænkes på sikring af metropoler, men det er vigtigt, at vi husker, at udviklingen i yderområderne også skal være med.

En stor del af midlerne i udviklingen af levevilkårene er som tidligere nævnt øremærket til LAG'erne, og det er endvidere aftalt, at der etableres en særlig lokal aktionsgruppe for småøer, Ærø, Læsø, Samsø og de mange øvrige små øer i Danmark, for også at sikre udviklingen der.

Udviklingen i landbruget går i retning af færre, men større brug, men det har vist sig, at det er de mellemstore landbrug, der, om jeg så må sige, rammes af sammenlægninger, hvorimod de mindste brug fortsætter. Derfor har vi fundet det vigtigt at skabe gode muligheder for at videreudvikle det økologiske landbrug, som der jo oftest omlægges til i de mindre brug. Det økologiske landbrug er jo inde i en forrygende fremgang og succes, og der er derfor også i den indgåede aftale lagt meget vægt på dette område.

Der har været mange tanker og ideer til måden at skrue landdistriktsstøtten sammen på, og det er jo dejligt, at der tænkes mange tanker, og at mange har lyst til at deltage i processen. Derfor bliver det næste skridt også en høringsrunde, hvor de forskellige interessenter kan komme på banen.

Under alle omstændigheder har vi med aftalen lagt vægt på at komme godt i gang i 2007 og 2008, og så vil der løbende blive evalueret på den fremtidige fordeling.

Der har været et ønske om en større indsats på miljøområdet, bl.a. øget adgang til skovrejsning. Det er selvfølgelig noget, vi vil holde øje med. Vi har en beslutning om fuld hjemtagning af landdistriktsmidler, og derfor vil miljøet ikke blive nedprioriteret i perioden 2007-2012.

Det har for os Konservative været meget vigtigt, at det ikke blev et enten-eller, når vi skulle sammensætte investeringer i landdistriktsprogrammernes tre akser. Vi er gået helhjertet ind i en betydelig investering i bl.a. økologien i startfasen, men vi er også indstillet på, at der skal være plads til store miljøinvesteringer i planens periode.

Vi er meget tilfredse med det resultat, der er kommet ud af forhandlingerne på området, og vi glæder os også meget til at få det effektueret gennem det lovforslag, der fremsættes i starten af det nye år.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Ole Glahn.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg hører med interesse, at hr. Allan Niebuhr mener, at udviklingen i landsbyerne nu bliver vendt. Så vil jeg bare spørge hr. Allan Niebuhr, hvordan hr. Allan Niebuhr synes det er gået i den forrige periode op til 2005, hvor man også har haft et landdistriktsprogram, og hvor, som jeg beskrev i mit ordførerrindlæg, der har været en voldsom centralisering inden for landbruget, og hvor der har været nedlæggelse af en lang række skoler, dagligvarebutikker osv.

Er det den politik, der er fremmende, når der faktisk er en masse mennesker, der gerne vil bo og bosætte sig på landet? Ville det ikke være mere progressivt åbent at sikre, at vi fik spredt befolkningen og levede op til den aftale, som regeringen har indgået om, at der skal være lige udvikling i landet? Det er jo ikke det, der sker, og der er efter min opfattelse ikke noget, der tyder på, at det bliver meget bedre med det her program.

Der vil jeg gerne spørge hr. Allan Niebuhr helt konkret: Vil hr. Allan Niebuhr være med til at diskutere grænsen for, hvor langt man må

barbere en landbrugsejendom ned, når man køber den – sådan at grænsen på 2 ha kan hæves?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Med hensyn til, hvordan det går ude i lokalområderne, i landdistrikterne, er det, som jeg sagde i mit ordførerrindlæg, kun en hånds-rækning, der gives herfra. Selve møbleringen af landdistrikterne foretages ude i kommunerne. Det er kommunalbestyrelserne, der har forpligtelsen til at sikre, at det også virkelig kommer ud, og at servicefaciliteterne er til stede, således at det er attraktivt at bo på landet.

Jeg synes, at vi med den aftale, vi har indgået her, har givet et klart signal til kommunalbestyrelserne om, at kommunalbestyrelserne og vi her i det høje Ting har en fælles interesse i, at der er et godt liv på landet. Der er ikke noget, der har ligget mig mere på sinde end at sige, at det gode liv på landet har vi brug for. Det her er en helhed, det er ikke kun storbyerne, der skal have udvikling, vi skal også have det i yderområderne, og der synes jeg, denne aftale klart er med til, at det går i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu lever vi jo af at komme med de positive ord, for hvis vi kommer med de andre ord, skræmmer vi vælgerne væk, så vi vader næsten rundt i positive ord. Men jeg har altså nogle konkrete tal her på eksempelvis en udvikling inden for landbruget. Jeg spurgte hr. Allan Niebuhr, og det kan godt være, jeg formulerede det lidt langt, men så vil jeg gerne bede hr. Allan Niebuhr om at svare på det nu:

Vil Det Konservative Folkeparti være med til at se på landbrugslovgivningen, sådan at vi kan få ændret grænsen for, hvor langt man må barbere ejendomme ned, fra 2 ha og få den op til f.eks. 10 eller 12, jeg vil ikke lægge mig fast på en grænse, men så vi får større ejendomsenheder, sådan at de mennesker, der har lyst til at bo ude i naturen og være med til at nyde naturen, også får mulighed for at have et forhold til landbruget som et fritidslandbrug eller et deltidslandbrug?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg ved ikke, om det er de samme tal, vi er i besiddelse af. Jeg mener stadig væk ud fra de ting, jeg har kunnet se, at det altså er de mellemstore

landbrug, der efterhånden fusionerer, og derfor er det de mindre landbrug, der fortsætter.

Hvis det skulle være et problem, må vi jo prøve at se på, om der skal laves nogle reguleringer på det område, men indtil jeg har set noget helt konkret, vil jeg godt holde mig til de oplysninger, jeg selv er i besiddelse af. Men skulle det blive nødvendigt, så lad os se på det. Det skal i hvert fald ikke være det i sig selv, der ødelægger lysten til at etablere sig og bosætte sig på landet. Det må vi se på.

Men jeg må sige, at de tal og de oplysninger, jeg har, ikke er helt identiske med det, som hr. Ole Glahn siger.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu er der en programperiode, der løber ud, og vi ved, at det i hvert fald ikke er lykkedes at hjemtage alle midler fra EU, i og med at der i hvert fald var så meget til rest, at man kunne bruge 55 mio. kr. til at finansiere salmonellabekæmpelsen for.

Kan hr. Allan Niebuhr fortælle Folketinget: Hvor meget er der alt i alt ikke blevet hjemtaget i den programperiode her? Hvor meget ligger der ud over de 55 mio. kr.? For én ting er, at man siger, at nu vil man gøre det rigtig godt fremover – det er ikke startet for godt – men hvor meget er der egentlig tilbage fra sidste periode, som bare ryger over i finansministerens kasse?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu kunne jeg jo have gjort det, at jeg i mellemtiden, siden hr. Jens Peter Vernersen stillede spørgsmålet til hr. Jens Kirk, var rendt ud for at se på tallet. Det har jeg ikke gjort, jeg har lyttet til debatten i stedet for. Jeg har heller ikke det konkrete tal.

Jeg må dog sige til hr. Jens Peter Vernersen: Det er dog sjovt, hvordan man kan stå på ét ben. For et øjeblik siden hørte jeg hr. Jens Peter Vernersen sige, at nu går en hel masse ting i stå, fordi vi ikke sætter alt i gang i 2007 og 2008, men kun 60 pct., men nu siger hr. Jens Peter Vernersen, at vi ikke har kunnet bruge alle pengene i årene op til nu. Det synes jeg lyder som et paradoks.

Kl. 17.30

Jeg må helt klart henholde mig til det, der også ganske rigtigt er blevet sagt af hr. Jens Kirk: Lad os nu komme i gang med den nye kommunestruktur, lad os få brugt de penge på en for-

nuftig måde. Og de penge, vi ikke går i gang med at bruge i 2007 og 2008, er jo ikke tabt. De er stadig væk med. Der bliver bare det mere at bruge af fra 2009 og frem til 2013.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Om det lykkes at bruge midlerne i landdistriktpuljerne, er jo helt afgørende, ligesom den indsats, der bliver gjort af dem, som administrerer det. Den må åbenbart ikke have været tilstrækkelig i det her tilfælde, og den ledende kraft er jo ministeren. Det tror jeg vi er helt enige om.

Men der er ikke nogen som helst tvivl om, at man, når hr. Allan Niebuhr siger, at man skal give en håndsrækning, så giver en håndsrækning på 560 mio. kr. Men det, der er til rådighed i gennemsnit for perioden, er næsten det dobbelte. Omkring 900 mio. kr. er til rådighed i gennemsnit. Alt tyder jo på, at man lige nu har brug for at gøre noget mere derude. Man kunne stille det beløb til rådighed, som var gennemsnittet, og det kunne jo overføres, hvis ikke det blev brugt. Det er vi også enige om. Så det var overhovedet ikke sådan, at pengene var spildt. Der havde altså været helt andre muligheder.

Men det er åbenbart sådan, at det for regeringen først og fremmest drejer sig om at holde pengene i kassen i stedet for at sende dem ud til områder, hvor der er behov for dem. Alle er vel enige om, at der er store problemer ude i landdistrikterne i form af stor affolkning. Institutioner, der er nødvendige for, at det fungerer, bliver nedlagt. Plejecentre bliver affolket og nedlagt. Det er ikke rimeligt, at man siger: Så venter vi og ser om 2 år. Man kunne have gjort det bedre, vil jeg sige til hr. Allan Niebuhr.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Vi har i regeringen en stærk tro på, at den måde, vi får sat tingene i gang på her, er den fornuftige måde at gøre tingene på. Det skal også ses i lyset af, som hr. Jens Peter Vernersen siger, at man havde lidt svært ved at bruge dem.

Vi skal have de nye lokale aktionsgrupper godt i gang. De skal have fundet deres egne ben, og det ved vi jo godt tager tid. Så vi tror på, at når pengene bliver brugt lokalt på en fornuftig måde ude i området, hvor tingene rører sig, skal det ske på et godt og solidt grundlag, der er forankret ude i lokalområderne. Det tror vi sker bedst på den her måde.

Derfor har vi valgt den løsning, og vi tager ikke nogen penge. Vi hugger ikke penge fra de lokale områder. Vi har lavet en struktureret plan om, hvordan vi mener det her fungerer på den bedste måde. Vi støtter vældig godt op, synes jeg, også i 2007 og 2008. Jeg er helt sikker på, at de penge, der så ikke blev formøbet på grund af et 100-procents-udlæg fra starten, bliver der god brug for at bruge også i de kommende år.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

De sidste bemærkninger kommer fra hr. Kristen Touborg. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har det sådan, at jeg, da jeg hørte den konservative ordførers tale, syntes, at jeg havde hørt den før. Ved nærmere eftertanke fandt jeg ud af, at det nok i virkeligheden var den konservative tale for 5 år siden. Dengang hed det bare »Danmark i balance«. Nu har man fundet nogle andre positive ord, men det er i øvrigt det samme, man mener.

Man går ud og lavet en kommunalreform, og så står den konservative ordfører nu og siger: Det er jo kommunerne, der skal sikre, at servicefaciliteterne også kommer ud på landet. Jeg vil godt spørge den konservative ordfører: Når kommunerne skal spare penge på baggrund af den politik, regeringen fører, ville det så ikke være naturligt, at det kom til at give sig udslag i bl.a. skolenedlæggelser?

I samme forbindelse vil jeg sige, at når regeringen lægger op til, at man ikke kan oprette friskoler i fremtiden, i hvert fald kun meget vanskeligt, er det så ikke at skyde ansvaret fra sig og sige: Vi har godt nok ikke fået gjort noget ved landdistriktsproblemet, men nu er det kommunerne, der må se at løse det?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

For det første vil jeg sige, at hvis hr. Kristen Touborg har hørt den her tale før, må det være noget af et tilfælde. For det første har jeg ikke holdt talen her for 5 år siden. For det andet har jeg sidet og skrevet den her tale i går og i dag, og jeg har selv fabrikeret den, så det må være en ren tilfældighed. Så er det, fordi De Konservative holder fast i den politik, de har lagt.

Jeg vil gerne sige, at jeg stadig væk holder fast i, at for udviklingen i yderområderne, i landdistrikterne, er det, vi laver her, en hånds-

rækning, og dét er signalværdien. Det er stadig væk ude i kommunerne, i kommunalbestyrelserne, man vælger, hvilket serviceniveau man lægger i de enkelte landdistriktsområder.

Vi er vel efterhånden nået dertil ved de mange debatter, vi har haft om kommunalstrukturen, at have fået begravet den skrøne om, at det er herindefra, vi har ødelagt mulighederne for udvikling ude i kommunerne. KL har godkendt den budgetlægning, der ligger i kommunerne, og kommunerne har den fulde rådighed over de penge, der skal til for at drive deres kommuner på en fornuftig og forsvarlig måde.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når jeg sagde, at jeg havde hørt talen før, var det ikke et angreb om, at det var genbrug af taler. Det var indholdet, jeg tænkte på.

KL 17.35

Men jeg går ud fra, at De Konservative er enige i, at når der bliver lagt så stramme rammer om kommunerne, er kommunerne nødt til at gribe ind og enten nedlægge skoler eller plejehjem eller begge dele for den sags skyld, og så kan vi herinde godt have haft en vis indflydelse på, hvordan kommunerne er nødt til at agere.

Men jeg vil gerne spørge ordføreren om den omstændighed, at De Konservative om udviklingen af levevilkårene i landdistrikterne siger: Der bruger vi ca. 20 pct. af den pulje, som regeringen har besluttet skal være til rådighed i år. Den kunne jo have været meget større, hvis det var det. Det ville man så ikke. Synes De Konservative, at det er tilstrækkeligt at bruge 20 pct. på de 600.000 mennesker, der er ude i landdistrikterne, og som ikke har noget med landbrug at gøre? I den sammenhæng går man ud og tager kun en femtedel af midlerne. Man siger: De er forbeholdt de 600.000 mennesker, der er derude, som ikke har noget med landbruget at gøre.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg synes ligesom, at vi går lidt i ring. Man har fra oppositionens side lige beklaget sig over eller bebrejdet den siddende regering, at vi de senere år ikke har kunnet bruge de penge, der skulle til. Nu vil man bebrejde os, at vi holder lidt igen og siger: Lad os komme i gang med den nye kommunestruktur. De nye lokale aktionsgrupper skal finde deres ben, finde deres samarbejds måde og samarbejdspartnere, og lad os så få det sat i gang, der skal sættes i gang. Og i 2008

tager vi en beslutning om, hvad der skal ske fra 2009.

Vi tager ikke en eneste krone, der var beregnet til udvikling i landdistrikterne, og bruger til noget som helst andet. Der bliver bare det mere at fordele fra 2009 til 2013. Jeg synes, at det er en meget forsvarlig måde at få startet det her fornuftigt op på.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere korte bemærkninger fra hr. Kristen Touborg, men til gengæld kan hr. Kristen Touborg komme op som ordfører for SF.

Kristen Touborg (SF):

Det er ofte blevet fremført, at udviklingen af landdistrikterne ikke skal være afhængig af beslutninger truffet ovenfra i det politiske system, altså fra kommuner, amter eller Folketing, men at udviklingen derimod skal være båret af aktive og engagerede borgere og beboere rundt omkring i de tyndtbefolkede områder, der brænder for sagen.

Det er da heller ikke helt løgn, at ildsjæle er nødvendige for at opnå et godt resultat rundt omkring. Men det betyder bare ikke, at ildsjæle er tilstrækkeligt til at indfri løfterne fra regeringen, da den tiltrådte for 5 år siden, om Danmark i balance. Der skal altså også penge til, for at projektet kan lykkes. Der er det desværre, som om regeringen ikke rigtig vil overholde sine løfter.

Fødevarerministeren rejste rundt i hele landet og udstedte løfter – på regeringens vegne går jeg ud fra – om, at det nye landdistriktsprogram fra 2007 til 2013 ville gøre alt såre godt. Fødevarerministeren sagde med sædvanlig sønderjysk underdrivelse: Ja, ja, ja, 1,1 mia. kr. pr. år til landdistrikterne er da også en slags penge. Det sagde fødevarerministeren.

Det er SF faktisk fuldstændig enig med ministeren i. For 1,1 mia. kr. pr. år kan man gøre en hel del gavn i landdistrikterne. Problemet er bare, at beløbet de første 2 år faktisk er blevet halveret. Så heller ikke her lever regeringen op til sit valgsglogan om, at den holder, hvad den lover. Den holder tværtimod kun det halve af det, den lover, i hvert fald på det her område.

Hvorfor løber regeringen så fra sine løfter? Det kan man kun gisne om. Men det skulle ikke undre mig, om hr. Thor Pedersen har haft en vi indflydelse på resultatet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg går ud fra, at det var finansministeren.

Kristen Touborg (SF):

Finansministeren! Undskyld, hr. formand.

Det er vel bl.a. af hensyn til skattestoppet, at regeringen løber fra sine løfter de 2 første år af perioden. Dertil kommer, at regeringen efterfølgende kan bruge forøgelsen af landdistriktsmidlerne som en slags valgflæsk. Det er da meget smart tænkt.

Sagen er nemlig den, at der i landdistriktsforliget mellem regeringen og Dansk Folkeparti ikke er taget synderlig hensyn til de godt 600.000 mennesker, som lever i landdistrikterne, og som ikke har noget med landbrug at gøre. Det kan man nå at rette noget op på lige inden næste folketingsvalg, og så regner regeringens spindoktorer vel med, at folk har glemt løftebruddet over for landdistrikterne.

Kl. 17.40

Jeg mener i øvrigt, at landdistriktsmidlerne fordeles på en ret speciel måde af forligspartierne. Der bliver kun afsat cirka en femtedel til livskvalitet i landdistrikterne, mens der bliver afsat lige så stor en del til det traditionelle landbrug. Af den del, der bliver afsat til natur og miljø, har jeg specielt hæftet mig ved, at beløbet til skovrejsning er blevet meget kraftigt reduceret.

Ifølge Skovdyrkerforeningen er området bombet tilbage til stenalderen. Jeg ved ikke, hvordan regeringen vil opfylde sine løfter på det her område. Kommunalreformen kan blive et stort problem i udkantssområderne, idet der efter al sandsynlighed vil ske det, at de større kommuner lettere vil kunne træffe beslutning om at nedlægge offentlige faciliteter i yderområderne, bl.a. skolerne.

Der er blevet længere fra folket til de folkevalgte, og når det sker, sker der automatisk det, at det bliver lettere at nedlægge skoler og for den sags skyld plejehjem, og samtidig går regeringen ind med en lov, som indebærer, at det bliver meget vanskeligt at oprette friskoler. Dermed kan man godt se, hvad klokken har slået: Man vil fratage befolkningen muligheden for at sikre og bevare skolerne i området.

Det er nødvendigt, at der bliver etableret nogle nye arbejdspladser i yderområderne. Det er værd at overveje, om man ikke skulle give virksomheder, der vil etablere sig her, en positiv særbehandling, måske noget i retning af det, der var gældende, da man benyttede egnsudviklingsstøtten.

Innovativ iværksætterstøtte, som kan give en eksport ud fra området, kunne måske være en mulighed; en målrettet støtte, som ikke indebærer, at der opstår et skattehul eller på anden måde misbrug af ordningen. Det er helt oplagt at se på mulighederne for nye arbejdspladser inden for vedvarende energi som bølgekraft, brint og andre alternative drivmidler.

Til sidst skal jeg sige, at der centralt er behov for, at vi får langt mere fokus på, hvilke ministerier der har ansvaret for, at der også sker en udvikling i landdistrikterne. Det er noget rod, at en lang række ministerier er indblandet, for så er der tilsyneladende ingen, som føler sig reelt forpligtet på opgaven. Vi har simpelt hen behov for at få reelle aktiviteter på det her område, hvis vi skal opfylde de løfter, som er givet af både regeringen og af os andre.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og så er det fødevareministeren.

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg havde ikke nødvendigvis tænkt mig, at vi skulle forlænge debatten, men man kan jo sidde og høre så meget, at man er nødt til at reagere på det. Det er da lidt ærgerligt, at oppositionen har begravet sig selv, så den slet ikke kan få øje på lyspunkterne mere. Det er der da ingen grund til.

Hvis endelig oppositionen ville noget, kunne den da have fremført mange andre ting, der var meget mere spændende. Men i stedet for har man gravet ned i detaljen, hvilket hr. Jens Peter Vernersen tit gør; vi skal altså snakke tal, og det må handle om et tal. Jeg vil da opfordre hr. Jens Peter Vernersen til at tage ud i landet og altid starte med at snakke om et tal. Det er heldigvis slet ikke det, der rører sig.

Der rører sig en ægte interesse for at gøre noget for sit samfund, for at gøre noget for sit lokalområde. Hr. Jens Peter Vernersen vil åbenbart bruge megen tid på at prøve at forklare, hvad de her tal dækker, men må jeg så ikke minde hr. Jens Peter Vernersen om, hvornår man lavede det sidste landdistriktsprogram. Det var jo i hr. Jens Peter Vernersens partis regeringstid. Det var dengang i 1999, da man lavede landdistriktsprogrammet. Man kan rolig sige, at det ikke skete på den måde, som det gør i dag, hvor vi har en debat om det, vi har en åben proces, og vi er ude omkring, og vi har forhandlinger med partier osv. om det. Sådan foregik det jo ikke.

Derfor vil jeg bare sige, at det jo er en fin nykabelse, vi har indført, nemlig den demokratiske ånd, kunne man sige, som er lagt ind i landdistriktspolitikken. Det kan jeg ikke forlange hr. Jens Peter Vernersen skal synes er en god idé, men jeg kunne måske have ønsket mig, at hr. Jens Peter Vernersen bare havde noteret sig, at det har ændret sig.

I de år, der gik, indførte man nogle ordninger, og de ordninger har vi evalueret. Vi påstår at kunne se nu, at der er nogle af de ordninger, der ikke har fungeret. Det skal vi glæde os over og sige til hinanden: Skulle vi så ikke prøve på at lave nogle nye og reviderede ordninger i stedet for at blive ved med at bruge nogle ordninger, som ikke har haft det afløb, som den socialdemokratiske regering troede, da den lavede programmet. Det er jo tankevækkende, at det altså ikke gik sådan, og det synes jeg da man skal lære af. Det er det, vi gør nu.

Kl. 17.45

Så siger vi, for at ingen kan være i tvivl, at vi bruger de 6,6 mia. kr. Så kommer debatten i dag til at dreje sig om, hvorvidt man nu kan sige, at det lige nøjagtig er rigtigt fordelt over årene. Det er en spojs diskussion, at man diskuterer det i stedet for at diskutere, hvad man kan gøre for 6,6 mia. kr. Men nuvel, lad os bare tage den debat.

Det er sådan, at der i 2007 bliver brugt 560 mio. kr., men på grund af den måde, man nu opgør tallene på, skal man også i 2007 dække det afløb, de udgifter, der måtte være, f.eks. fra nogle beslutninger i 2005, 2004 og 2003. Det er 678 mio. kr. Så der er 560 mio. kr. i 2007 og 678 mio. kr., som stadig væk skal udbetales til gamle ordninger, der altså får deres effektivitet og virkning i 2007 og derfor skal betales. Det gælder også i 2008, hvor det er 648 mio. kr.

I stedet for at diskutere alle de tal er vi jo nødt til at prøve at diskutere, hvad indholdet i grunden er. Jeg synes i grunden, at det er rart og godt, at vi har valgt at fokusere meget på f.eks. den lokale aktionsgruppe.

Jeg må sige til hr. Kristen Touborg, at jeg er noget overrasket over, at hr. Kristen Touborg siger, at det er alt for lidt, altså det her med at satse på, hvilke penge der er til de lokale derude. Men det er da meget mere, end den regering, som hr. Kristen Touborgs parti støttede tilbage i 1999, nogen sinde fik afsat i landdistriktsmidlerne. I dag afsætter vi 95 mio. kr., og vi har vel i snit haft omkring 30-40 mio. kr. til LAG'erne før i tiden.

På økologiområdet har der aldrig før været en rigtig økologipakke. Langt de fleste penge var parkeret i noget, man gav til arealtilskud, og i virkeligheden, når vi har fået nogle penge tilovers nu, er det jo bl.a., fordi vi har sat tilskuddet til landmændene ned, såvel til de konventionelle som til de økologiske landmænd.

Det er i grunden lidt tankevækkende, at de samme mennesker, som taler om, at vi skal af med landbrugsstøtten, ryster på hovedet, når vi siger: Vi sænker nu det tilskud, de kan få pr. hektar, for de er nødt til at klare sig på markedsvilkår. Man kunne somme tider have lyst til at sige, at oppositionen nu snart må beslutte sig.

Hvis man går ind og kigger på, hvad man i grunden bruger de her penge til, kan det vel næppe gennemgås bedre end den måde, Dansk Folkeparti hr. Christian H. Hansen gennemgik det på. Der er 29 mio. kr. til fødevarer og økologi og dertil 10 mio. kr., som, hvis det kan lade sig gøre, skal findes under innovation. Så er der 111 mio. kr. til MB og omlægning til økologi – og så ellers dervedad med naturprojekter.

Sandheden er jo, at det er et fantastisk program, vi har fået skruet sammen på økologiområdet. Det betyder ikke, at vi ikke kan gøre noget af det bedre, og hvis jeg kender forhandlingskulturen ret, skal jeg nok blive mindet om det også igennem de næste 6-7 år. Jeg siger ikke, at det nu er på plads, for der skal nok komme ting og sager, som vi skal diskutere. Det blev der også sagt, og vi tager det op løbende. Men det er da en fantastisk pakke.

Og hvis nu det bliver sådan, at folketingsmedlemmer hele tiden vil tale på en måde, så det bliver trist at tale om landdistrikter, så bliver det jo svært for ildsjælene at få det her til at afføde begejstring.

Sandheden er, at vi har lavet et fantastisk program; sandheden er, at vi bruger 6,6 mia. kr.; sandheden er, at vi har flyttet en masse penge fra realtilskud til landmændene over til andre slags aktiviteter. Derfor har vi kunnet få afsat 95 mio. kr. i de lokale aktionsgrupper: 5 mio. kr. til kulturaktiviteter, 10 mio. kr. til aktiviteter for børn og unge, 50 mio. kr. til innovation, 60 mio. kr. til udvikling i forarbejdningssektoren. Det er alt sammen ting, som går direkte til landdistriktsbefolkningen derude. Og der er miljø- og naturprojekter, eller læhegn, som er noget af det allerbedste, man kan gøre for natur og miljø, fauna, dyr, insekter og flora.

Det er bare lidt tankevækkende. Man har ikke før haft østøtteordninger på den kontante måde

inde i landdistriktsordningen som her. Den er her stadig væk, samtidig med at vi overholder de aftaler, vi har lavet i vandmiljøplan III.

Når det er sagt, skal man selvfølgelig have lov til at sige de ting. Men jeg er bare nødt til at sige, at man kan diskutere, hvor mange midler der var tilovers – det er jo det, jeg hører nogle gøre – og så skulle man eksaminere nogle ordførere i, om de nu har været nede i det her. Vi kan da roligt tage det tal.

Det foregår i øvrigt nøjagtig som under tidligere regeringer: Når de har haft midler, der er kommet i overskud på en ordning, overfører de dem til andre. Det er helt almindeligt. Jeg håber da ikke, at der er nogen folketingsmedlemmer, det er kommet som et chok for, at det er det, der sker, for det er jo det almindelige. Her har vi altså en stor ordning, hvor vi alt i alt over årene har brugt omkring 5 mia. kr., måske næsten 6 mia. kr., og ud af dem blev der så 275 mio. kr. tilovers.

Kl. 17.50

Det er sådan, at nogle af midlerne har vi anvendt til den salmonella- og kampylobakterplan med 57 mio. kr., andre til en politireform osv. For det er jo nu engang sådan, at de midler, der er i en statsfinansiell kasse, er fælles midler, lige såvel som da vi pludselig hentede fiskerifonds midler ud. Man kunne lige så godt komme og sige til os: Var det der, I så fik nogle af dem? Jamen alle ved jo, at alle penge i en kasse skal fordeles mellem alle.

Derfor gælder det om at få noget til nogle projekter, og det gælder da i hvert fald om, at man ikke bare bruger pengene for så bagefter at kunne sige, at nu er de brugt. For ellers kunne vi jo have ladet være med at sætte taksterne ned til landmændene, så de havde fået højere takster pr. hektar. Det havde da selvfølgelig været populært hos landmændene, det må jeg da erkende, men hvilken interesse oppositionen direkte har i det, har jeg svært ved at gennemskue. Men det kan jo være noget andet, end jeg ved.

Men vi har altså følt, at vi var nødt til hele tiden at teste, om den sum, vi udbetalte pr. hektar, nu var den rigtige, og det tester man bedst ved at blive ved med at sænke den, så længe man kan se, at man stadig væk får den vare, man skal have, og så betaler man kun den pris. Det er det, som i andre sammenhænge ville blive kaldt godt købmændskab.

Altså, jeg har villet sige det her, fordi jeg synes, det er et lidt mærkeligt billede, man forsøger at tegne. Og så håber jeg, at vi nu ved de

fremtidige debatter – vi har landdistriktstøtteloven, hvor vi får en ny redegørelse til foråret – kan komme til at diskutere lidt. Der er meget at være glad for, og der er meget at blive begejstret over. Jeg har endda også set, at nogle af dem, der tager sig af landdistrikterne, er ude og er positive.

Så kan jeg høre på det, som hr. Jens Peter Vernersen sagde til hr. Christian H. Hansen, at hr. Jens Peter Vernersen har fået nogle helt nye at tage sig af. Nu er det ikke Økologiforeningen og Økologisk Landsforening, der er afgørende. Nu er det afgørende, hvad Dansk Landbrug mener, altså, hvad økologerne i Dansk Landbrug mener. Det må hr. Jens Peter Vernersen jo selv om, men det er da tankevækkende og nyt, at det har gjort et sådant indtryk på hr. Jens Peter Vernersen, hvad Dansk Landbrug mener.

Det noterer jeg mig så, men må sige, at det jo ikke er Dansk Landbrug, der bestemmer, hvad regeringen lægger frem. Om det er Dansk Landbrug, der bestemmer, hvad Socialdemokratiet lægger frem, skal jeg ikke blande mig i.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er to korte bemærkninger til ministeren. Først er det hr. Ole Glahn.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu var ministeren jo meget begejstret for det her landdistriktsprogram, og jeg fristes til at sige, hvis jeg sådan skal være venlig, at det er optimismens sejr over erfaringen. Jeg mener, at det er det program, der har ligget tidligere, og som en regering, hvori Radikale også deltog, havde ansvaret for, men det betyder ikke, at man ikke kan blive klogere, og situationen er kørt længere ud.

Jeg mener, det er naivt at tro, at det her program vil ændre afgørende, f.eks. på det forhold, at antallet af landbrugsbedrifter falder kraftigt for de små vedkommende, og at antallet af de helt store bedrifter stiger. Og der vil jeg gerne spørge, om fødevarministeren mener, at det her forslag vil ændre på udviklingen i antallet af store brug, og om det er ønskværdigt, at vi fik en udvikling, som fremmede, at nogle af de mindre brug kunne overleve.

(Kort bemærkning).

Fødevarministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil gerne svare meget tydeligt på det.

Vores opgave med det nye landdistriktsprogram er at skaffe vækst og beskæftigelse ude i yderområderne i landdistrikterne, samtidig med at vi tager hensyn til naturen og miljøet, sikrer dyrevelfærd, og samtidig med at der også bliver levet op til den opgave, som en landmand altid ved man har, nemlig hensynet til naboerne. Det er det, det er.

Derfor må jeg sige: Jamen vi har ikke en målrettet politik, der skal styre, hvor store landbrug må være. Altså, landbrug er en moderne virksomhed i dag, og de vigtigste krav, som vi må stille til et landbrug i dag, er at sikre ordentlig dyrevelfærd, sikre et ordentligt miljø, sikre ordentlige forhold til naboerne derude og sikre, at der kommer nogle ordentlige fødevarerprodukter ud af det med en ordentlig fødevarer kvalitet. Hvis man kan leve op til de ting, så må man jo klare sig, om man er lille eller stor. Heldigvis kan jeg se, at både store, mellemstore og små virksomheder kan klare sig.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er altså en kendsgerning, at antallet af mindre og mellemstore brug er faldet, og at antallet af større brug stiger, og der er ingen af dem, jeg har set inden for landbruget, der forudser, at det her vil ændre sig i fremtiden. Tværtimod forventer man, at driftsenhederne bliver stadig større.

Kl. 17.55

Der vil jeg godt spørge ministeren helt konkret, om ministeren ikke mener, at regeringen svigter en mulighed for, at personer, der gerne vil bosætte sig på landet og have 5, 10, 15 ha, hvor meget det skal være, kan gøre det, for langt de fleste landmænd barberer ejendomme, de har købt, ned til 2 ha. Er det ikke at spille en udviklingsmulighed på landet, hvor man kunne få deltids- og fritidslandbrug, få aktive personer ud, som ville have glæde af naturen og miljøet derude og fremme dyrevelfærd? Det kan man ikke, fordi landbruget har mulighed for i dag at skære helt ned til 2 ha.

Hvis en køber af f.eks. en ejendom på 15 ha ikke selv vil drive den, kan han jo bare forpagte den ud til en landmand. Men når først man har hugget den ned til 2 ha, så er det et endeligt hug.

(Kort bemærkning).

Fødevarministeren (Hans Christian Schmidt): Jamen jeg afviser slet ikke at diskutere sådan nogle ting. Alt, hvad man kan påvise og dokumentere er til gavn for landdistrikterne, diskute-

rer jeg gerne. Hr. Ole Glahn er da kendt fra, synes jeg måske nok, de lidt mere opløftende dage. Jeg synes, det har været lidt sort i dag, men lad mig nu alligevel sige til hr. Ole Glahn: Det tager jeg gerne imod at diskutere.

Jeg er bare nødt til at sige, at når jeg tager rundt og besøger unge mennesker, også på landbrugsskoler – vi ved jo, der er behov for og mangel på unge mennesker i landbruget – og spørger dem, hvor de kunne tænke sig at være ansat, så siger langt de fleste af dem, at de gerne vil være ansat på store bedrifter, hvor de har nogle kolleger og kammerater og et socialt liv. Det kan de godt lide, og der skal vi da bare sørge for, at de, der vil det, får lov til det. De, der gerne vil have mindre, har mindre. Er der nogle, der vil have økologisk produktion, så har de det. Det er det, det går ud på, synes jeg. Hvis der er nogle justeringer, vi skal kigge på, så kigger jeg gerne på dem.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg har bidt mærke i, at når fødevareministeren har en dårlig sag, så taler han meget højt. Det gjorde han også som miljøminister. At jeg nævner, at vi har fået et brev fra Dansk Landbrugs økologiafdeling, hvor de ud fra nogle bestemte forudsætninger siger, hvad der skal være til rådighed, har jo ikke noget at gøre med mit forhold til Dansk Landbrug. Jeg tager kun udgangspunkt i disse forudsætninger, der siger, at hvis det skal lykkes, så skal der være 210 mio. kr. årligt til rådighed. Jeg tror heller ikke, ministeren kan afvise, at det faktisk er tilfældet.

Med hensyn til om ministeren så har ret i, hvorvidt vi er bekymret over udviklingen på landet, vil jeg bare sige, at landdistrikterne er under et voldsommere pres, end de nogen sinde har været. Man ser i øjeblikket nedlæggelse af flere institutioner, end man nogen sinde har set, på grund af den centralisering og på grund af regeringens besparelse i kommunerne. Det virker, som om fødevareministeren slet ikke er bekendt med, at den udvikling har været der bare lige i løbet af det sidste korte stykke tid.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jamen må jeg ikke afsløre for hr. Jens Peter Verner, selv om det måske kan ødelægge hele den mytedannelse, at hvis det er sådan, at fødevareministeren somme tider taler lidt højt, har det intet med en dårlig sag at gøre, for så ville

jeg jo ikke gøre det her, hvor jeg har en bragende god sag. Det er simpelt hen, fordi jeg er tidligere musiklærer og det giver noget lungers kraft. Det skal jeg selvfølgelig passe på med, så hvis det generer hr. Jens Peter Verner, skal jeg prøve at gøre lidt ved det.

Må jeg ikke sige til hr. Jens Peter Verner om landdistrikter: Den største fejl, hr. Jens Peter Verner gør med det, han siger lige nu, er – og jeg forstår godt hvorfor, for vi skal prøve at se, om vi kan få det sådan rundet af – at det er fra 2001 og frem, det begyndte at gå galt. Det er fuldstændig forkert. Hvis man ser på, hvordan landdistrikterne har udviklet sig, vil hr. Jens Peter Verner slet ikke kunne finde dokumentation for, at det skulle ske fra 2001. Det skete længe før. Det skete bl.a. i hele den periode, hvor vi havde SR-regeringen, som SR-regeringen jo også sagde ved lejligheder, hvor vi diskuterede landdistrikter.

Så det, vi burde gøre, var at samle kræfterne i stedet for at skille dem. Socialdemokratiet og regeringen burde i virkeligheden være sammen om det. Vi kender dog meget til landdistrikterne. Det skulle vi gøre.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Den mulighed havde også været til stede, hvis ikke det var sådan, at ministeren havde fremlagt papirer, der gjorde det umuligt for os at skrive under.

Ministeren siger, at støtten til landbruget falder, og at der sker meget på det område. Jeg har faktisk fået et svar fra ministeren den 21. november, det er jo ikke så forfærdelig gammelt, der viser, at den direkte støtte til primærlandbrug, hektarstøtte og dyrepremier osv., er steget fra 2001 til 2006 med næsten 2 mia. kr. Det har ministeren selv sendt over. Det er en stigning over hele perioden, der bestemt ikke viser et fald, men tværtimod det modsatte.

Derfor undrer det mig egentlig noget, at vi overhovedet ikke kunne diskutere, om det nu var den rigtige måde at gøre det på. Men der er altså en stigning fra 5,4 mia. kr. til 7,2 mia. kr., bare for at ministeren ikke skal gå i den vildfarelse, at det ser ganske anderledes ud.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg er sådan set slet ikke klar over, hvad det er, hr. Jens Peter Verner bygger det på. Jeg er enig i, at det er svaret, og at det omhandler den

støtte, man har fået. Vi stod og talte om noget helt andet; det er jo ikke nemt, hvis nogen taler om appelsiner, og det er bananer, vi er i gang med.

Kl. 18.00

Så må jeg ikke minde om, at det, jeg står og siger her, er, at den støtte, vi har givet til MBJ, og for den sags skyld den støtte, vi kommer til at give MB, som jo både kan søges af økologer og konventionelle, har vi sat ned. Det, jeg siger, er sådan set bare, at landbruget da gerne må stille nogle forslag om, hvor mange penge de skal have, fordi de mener, at de skal have en bestemt sum pr. hektar.

Jeg er bare uenig med landbruget. Jeg mener, at landbruget har fået for meget pr. hektar, det har jeg sagt offentligt alle steder, hvor jeg har været, og derfor har vi sænket niveauet. Det ser jo ud, som om det går godt, for vi får alle de hektar hjem, vi stadig væk skal have. Man skal da teste, om det er den rigtige pris eller ikke den rigtige pris. Vi er måske ved at nærme os den rigtige pris nu, men vi har jo sat den meget ned.

Det var den diskussion, vi havde, og der kan jeg sige, at det tal er faldet. Det ændrer jo ikke noget ved, hvad det samlede tal er, som bl.a. EU udbetaler, men det ændrer noget ved det tal, jeg har indflydelse på.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Kan ministeren bekræfte, at ministeren rejste rundt i landet sidste år og gav løfte om 1,1 mia. kr. pr. år fra 2007 til 2013 til landdistrikterne, og at der ikke er hold i det løfte, hvad angår de første 2 år?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er der fuldstændig hold i. Det, jeg sagde meget klart og tydeligt, var, at med hensyn til den sum, der var til landdistrikterne, agtede vi at foretage fuld hjemtagning, og delte man det ud på årene, så gav det det beløb. Så kom der en beslutning, som regeringscheferne foretog tilbage i december. Da sagde de: Jamen vi må tage nogle penge fra landdistrikterne og give til nogle andre. Det er jo klart, at når man laver den ændring i forudsætningen, så bliver der også færre midler.

Men det er fuldstændig korrekt, og derfor er det jo også sådan, at hvis vi bruger 560 mio. kr. i

2007 og 560 mio. kr. i 2008, ja, så skal vi bruge 1.035 mio. kr. i de resterende 5 år. Så det her er bare matematik, hvor man skal tage et tal og dividere det med 7, og det er jo til at finde ud af.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Den matematiklæresætning har jeg hørt et par gange før, men det ændrer jo ikke ved, at regeringen har besluttet, at de vil spare de første år for at skyde det hen til måske valgflæsk, hvad ved jeg.

Men jeg vil gerne spørge, om ministeren virkelig synes, at det er nødvendigt at styre opbygningen og organiseringen af de lokale aktionsgrupper så kraftigt, som der lægges op til her i forliget; altså, at det skal være så store enheder, som der er lagt op til, i stedet for at lade aktionsgrupperne nedsætte sig meget mere fleksibelt, altså f.eks. sådan at man kunne nøjes med at have det inden for en kommune.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu har vi jo talt meget om, at vi skulle prøve at lytte til, hvilke erfaringer vi har fået. Så jeg gjorde faktisk det, at jeg deltog i en konference med de lokale aktionsgrupper, der har eksisteret i den her periode, hvor der var meget færre midler end det, vi nu har afsat. Der har jeg så spurgt om, hvilke erfaringer man havde.

Jeg må jo sige, at de lokale aktionsgrupper har sagt, at det vil være en god idé ikke kun at have det i en kommune, men brede det ud over to kommuner. Dels kan det være, at de administrative omkostninger bliver mindre, dels er det også godt, at man ikke kun har en lokal aktionsgruppe, der lige dækker den kommune. Det er godt, der er nogle andre til at se lidt på det. Det gør også, at projekterne mange gange vil blive bedre.

Jeg har sådan set bare lyttet til, hvad LAG'erne har sagt. For i princippet er jeg da ligeglad med, om der er en i kommunen, eller der er to, eller om der er en til hver to kommuner. Der kan også være nogen, der kommer og siger, at man vil have en for hver fire kommuner. Altså, de penge, der er afsat, er jo de penge, vi har til det, og vi skal bare få det bedst mulige ud af dem. Men jeg har faktisk lyttet til dem, der har beskæftiget sig med det, og det synes jeg jo kan være en god proces.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til fødevareministeren. Så har jeg forstået, at ordføreren for forespørgerne, hr. Ole Glahn, godt vil – måske – slutte debatten.

Ole Glahn (RV):

Nu har vi hørt i debatten her, at vi får lejlighed til at diskutere de her spørgsmål igen senere i forbindelse med landdistriktsredegørelsen fra regeringen, og der ligger i hvert fald ét lovforslag også omkring landdistriktsmidlerne, vi skal behandle. Det glæder jeg mig over, for jeg synes, at det somme tider er sådan, at for at få det hele med må man springe meget over, og her i eftermiddag har vi sprunget meget over, også vigtige ting. Men sådan er det i sådan en debat.

Men jeg vil godt sige, at når ministeren i sit sidste indlæg sagde, at han syntes, at jeg var sådan meget sortseende, så er det jo altså også, fordi jeg registrerer, hvad det er, der sker. Der er faktisk grund til at sende nogle advarselssignaler. Når jeg prøvede at tage udgangspunkt i, at der faktisk er mange kvaliteter i landområderne, som mange mennesker gerne vil efterspørge, synes jeg, det er vigtigt, at man laver en strategi, der imødekommer det, og jeg synes, debatten her har bekræftet, at der er behov for, at man får én minister, som har ansvaret for hele det her område. Jeg synes, at der mangler en strategi for og nogle ideer og inspirationer til, hvordan kommunerne kan løse de her problemer.

KL 18.05

Et af områderne, som vi ikke har været inde på her, og som også ligger i et andet regi i forhold til fødevareministeren, men som er væsentligt for landet, er de mange biblioteker, som kommunerne i øjeblikket lukker, og hvor det er vigtigt, at vi kunne komme med nogle ideer og inspirationer til, hvordan man kunne sikre, at nogle af dem bevares. For som jeg sagde i mit første indlæg, hver gang der lukkes et samlingssted, en fælles mulighed for, at folk kan komme sammen, bliver landsbyen lidt fattigere.

Jeg synes, at diskussionen omkring den aftale, der er lavet mellem Dansk Folkeparti og regeringen, har været sådan meget rettet mod aftalen, men landsbysammenhængen og landdistriktssammenhængen er bredere, og det har vi ikke fået ind i debatten. Det havde jeg måske heller ikke forventet, men jeg havde dog håbet det.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi får frem, hvad det er, regeringen er i gang med med hensyn til f.eks. friskoler, hvor man vanskeliggør

borgernes mulighed for at etablere friskoler, hvis kommunen lukker en mindre skole.

Jeg ville også gerne have haft, at vi havde diskuteret noget af det, som mange forskere, også fremtidsforskere, peger på, nemlig at når man kører ud på landet, ser man mange landbrugsbygninger og i det hele taget bygninger, som er temmelig forfaldne. Og en af forudsætningerne for, at der vil flytte mennesker derud, som også vil være med til at udvikle landet konstruktivt og idérigt og kreativt, er jo, at man ikke ser, at det her råber af, at det er et sted, man burde være redet væk fra for mange år siden.

Jeg frygter altså meget alvorligt, og nu bliver jeg så måske, hvis ministeren tager ordet igen, beskyldt for at være endnu mere sortseer, at vi kommer i en situation – og det bygger jeg bl.a. på forskeres udsagn også – som vi har set i andre europæiske lande, at vi ligefrem skal sanere nogle landsbyer, fordi de er så ringe i boligstandard, at vi ikke kan forsvare at have dem og der ikke er nogen, der vil bo der, og så bliver man nødt til at fjerne dem fra jordens overflade.

Det kan også godt være, det bliver nødvendigt, men jeg synes, at det, der er det forfærdelige, er, at noget af det liv, som vi i den grad har brug for i dette stadig mere komplicerede samfund, ødelægges man mulighederne for at realisere, fordi der bliver færre landsbysamfund.

Jeg er altså af den opfattelse, at det er afgørende, at der også er nogle erhverv, der udøves på landet, og der synes jeg, og det synes vi i Det Radikale Venstre, at det er vigtigt, at vi satser kraftigt på, at landbruget stadig væk har en rolle. Og der synes vi, at det forslag, der er kommet her, er alt for beskedent i forhold til en satsning på økologisk produktion a la den, man lavede i forbindelse med vindmølleprojekter, hvor Danmark blev et af de førende lande i verden inden for knowhow og teknologi på det område.

På samme måde kunne man gøre det inden for økologien, og det er en historisk chance, som man mister, og det har Dansk Folkeparti i høj grad ansvaret for, fordi de bl.a. ikke ville være med til at føre nogle af pengene, der går direkte til den enkelte landmand, over til de landmænd, der driver økologisk landbrug. Det ville i høj grad have været med til at sikre udviklingen i landsbyerne og i landdistrikterne.

Det sidste, jeg vil nævne, er, at man også skal være opmærksom på, at der er nogle turistmuligheder. Som jeg sagde i mit første indlæg, er der mange mennesker, der gerne vil efterspørge de kvaliteter, der er på landet, og det vil sige, at

vi også kan komme ud i en situation, hvor en del af landsbyerne måske skal bebos af personer, som ikke bor der hele året, men som bor der en del af året. Og så kan man jo håbe på, at de, når de bliver pensionister, så gør, ligesom man gør i sommerhuse, nemlig bosætter sig der hele året og bruger de aktiviteter og kulturelle tilbud, der er i landsbyen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Hr. Ole Glahn fra Det Radikale Venstre var inde på, at der var nogle ting, der ikke var kommet med ind i debatten, og nogle ting, der ikke var blevet nævnt osv. Men er virkeligheden ikke, at med det landdistriktsprogram har vi for første gang nogen sinde – nu hørte vi også ministeren sige det tidligere, og jeg har også selv været inde på det og præciseret det – fået flere penge ud til LAG'erne. Vi har fået mere til økologi, som kan være med til at skabe arbejdspladser. Vi har generelt fået flere penge ud i landdistriktsområderne.

Nu skal vi så se virkningen af det, at det kan rette op på det, som den tidligere regering har lavet, og som har gjort, at der står forfaldne bygninger, og at landsbyerne har været ved at uddø. Er det ikke korrekt, at det forholder sig sådan?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Altså, nu synes jeg, at hele den der diskussion om, hvad den tidligere regering har gjort, og hvad den nuværende vil gøre, er dybt uinteressant. Jeg har vedstået i et af spørgsmålene, at vi selvfølgelig har et ansvar for det, der er sket frem til nu, men jeg har konstateret, at vi er blevet klogere. Vi kan se, at det ikke er tilstrækkeligt, og vi ser, at der nu er nogle historiske muligheder for at gå en anden vej.

Kl. 18.10

Jeg mener virkelig ikke, at der rigtig er nogen perspektiver i det, der kommer her. Og jeg er specielt skuffet, fordi Dansk Folkeparti var meget højt oppe med, at der nu virkelig skulle gøres en indsats på økologiområdet, og så bliver det til – undskyld, jeg bruger udtrykket – en meget lille sum på omkring 20 mio. kr. ekstra. Jeg erkender, at der er forbedringer i forhold til det, der var, men det er slet ikke tilstrækkeligt til at vende den udvikling, jeg taler om. Så derfor er det her ikke nok.

Men jeg har forstået, at det er en 2-årig aftale, man har lavet, og hvis hr. Christian H. Hansen

og Dansk Folkeparti vil være med til at intensivere yderligere, så er vi da positive over for at gå ind i forhandlinger igen, hvis vi kan se, at det her ikke – og det er jeg sikker på at vi vil komme til at se – giver den udvikling, vi vil have.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg forstår godt, at hr. Ole Glahn synes, det er dybt uinteressant at diskutere, hvad den tidligere regering har lavet, for havde jeg medvirket til sådan et morads, ville jeg også synes, at det var dybt uinteressant.

Så vil jeg gerne stille et kort spørgsmål, og det går på: Har der nogen sinde eksisteret en økologipakke herhjemme før? Er det ikke korrekt, at det antal kroner, der er afsat til økologi, er det højeste, der nogen sinde har været afsat? Det kan besvares med ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jamen det vil jeg slet ikke stå og benægte. Og jeg vil heller ikke stå og benægte, at vi er blevet klogere. Det Radikale Venstre har fremsat et forslag om, at man skulle styrke økologiområdet med 150 mio. kr. om året i en 7-årig periode, fordi vi har hentet inspiration i det program, som blev lavet omkring alternativ energi. Og det her er blevet til omkring 20 mio. kr. Det er et latterligt lille beløb.

Det er utroligt, at Dansk Folkeparti sikrer, at man fører traditionelt landbrug, som ikke gavner dyrevelfærd så meget, som økologisk landbrug gør, og som ikke gavner naturen så meget, som økologisk landbrug gør. Det har Dansk Folkeparti været med til at sætte stemmer i, og det er jeg dybt skuffet over.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det spørgsmål, jeg vil stille til hr. Ole Glahn, er: Hvis nu en virksomhed, en anden end lige en landbrugsvirksomhed, skulle komme i tanke om at udvide og blive lidt større, fordi den så bedre kunne tilpasse sig nogle forhold, skulle det så også forbydes i fremtiden? Det er næsten det, man hører fra hr. Ole Glahn.

Hr. Ole Glahn vil jo lægge begrænsninger på landbrugsudviklingen som sådan. Hvis man skal klare sig i en global verden – og De Radikale er dog rundet af Venstre og oprindeligt et liberalt parti, som ønsker, at markeds kræfterne skal fungere – er det så ikke forkert, at vi snører albu-

erne fuldstændig ind til siden på et erhverv og siger: I skal fungere inden for disse rammer og må ikke bruge de muligheder, der er i fremtiden, teknologi og den slags ting?

Er det ikke helt forkert at gøre det i fremtiden? Er det det, hr. Ole Glahn mener, når han siger, det er forfærdeligt, at der forsvinder en masse ejendomme her og der? Er det, hr. Ole Glahn mener, at det skal forbydes alle virksomheder som sådan at udvide?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu er det store ord, hr. Jens Kirk tager i munden om de liberale. Det, jeg tager udgangspunkt i, er en meget liberal tankegang, at der er en stigende efterspørgsel efter økologiske produkter. Jeg har jo nævnt her tidligere i debatten, at vi skal til at importere økologiske varer. Jeg synes faktisk, det er en tragedie, at Danmark som et landbrugsland er kommet i denne situation, fordi man ikke i tide har villet lytte til, at man skulle gøre mere for at omlægge produktionen. Så bliver man nu overhalet af, at forbrugerne siger, at de gerne vil have det, og så skal vi importere varerne.

Jeg mener ikke – og jeg mener ikke, at jeg har sagt det – at der skal lægges begrænsninger på de store landbrug. Jeg har sagt, at der skal være større muligheder for, at de små ikke bliver barberet ned til f.eks. 2 ha, og det er sandelig en anden tilgang. For det, der sker der, er en negativ side af markedet, der forhindrer folk, der gerne vil etablere sig med deltids- eller fritidsbedrifter, i at købe dem, fordi man som landmand absolut vil eje jorden.

Der mener jeg, at der er meget større fleksibilitet i f.eks. at stykke den ned til 10 eller 20 ha, for så kan man da lave en aftale måske om at forpagte den, hvis den, der køber ejendommen, ikke vil drive det hele eller noget af det. Men det er definitivt, når man har skåret den ned til 2 ha.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er korrekt, som hr. Ole Glahn siger, at det er definitivt, når det er skåret derned, men det er vel også en kendsgerning, at der i landbrugsloven er mulighed for, at en person uden landbrugsuddannelse, at hr. Ole Glahn frit kan gå ud og købe 50 eller 30 ha, hvis han ønsker det. Og det er vel også en kendsgerning, at det er meget kapital, der skal bindes deri, hvis man samtidig skal have boligen renoveret. Jeg vil faktisk sige,

at den måske bliver dyrere end en villa i Nordsjælland, og derfor er man nødt til at sælge noget af jorden fra, for at det kan lade sig gøre i fremtiden.

Det næste er markedsvilkårene. Jeg synes da, det er glædeligt, at folk virkelig sætter pris på det økologiske nu og gerne vil betale for det. Sikken en udvikling, vi kan få, uden at vi hyller dem mere end nødvendigt ind i støtte, for det er jo ikke vejen frem. Der skal være noget støtte til at sætte det i gang, men fremtiden må da være, at de skal klare sig på markedsvilkår og til nogle pæne priser, og det glæder jeg mig over. Glæder hr. Ole Glahn sig ikke over det?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg ville da være et skarn, hvis ikke jeg gjorde. Jeg står faktisk og udstråler her, at jeg er meget glad for den udvikling. Jeg synes bare, det er tragisk, at vi ikke er i stand til at efterkomme den efterspørgsel, der er. Jeg mener, at Dansk Landbrug delvis har sovet i timen. Og vi har i hvert fald sovet i timen herinde, fordi vi ikke har set den udvikling, som flere har fortalt os ville komme.

Kl. 18.15

Så vil jeg godt sige til hr. Jens Kirk om det der med at købe ejendomme: Jamen altså, jeg vil da ikke stå her og sige, at det ikke er dyrt at købe en ejendom på måske 20 ha og skulle renovere huset, men de, der har råd til det, er så også nogen, der formentlig kan bringe en stor indtægt med ud til landområderne. Det er også med til at udjævne den økonomiske forskel mellem de rige og de fattige dele af landet. Det ville jeg da hilse med stor glæde.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu har hr. Ole Glahn jo virkelig talt sig varm, og jeg synes, det på en eller anden måde er lidt besværligt for hr. Ole Glahn at stå her og udtrykke så store bekymringer på økologernes vegne, langt større bekymringer, end man overhovedet kunne høre fra økologerne. De har faktisk udtrykt deres glæde over det resultat, vi er nået frem til.

Mit spørgsmål skal så direkte være: Når nu hr. Ole Glahn ser lyset omkring økologien, og hvad den har behov for, hvordan kan det så være, at hr. Ole Glahn og Det Radikale Venstre aldrig før har prøvet på at bygge noget op om-

kring en økologipakke som den, vi ser i dag?
Det undrer mig.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu skal jeg ikke være nævnsvis over for spørgeren, men jeg sagde faktisk lige for et øjeblik siden, og det kan jeg også dokumentere, at vi er fremkommet med et forslag om mellem 130 mio. kr. og 150 mio. kr. ekstra over en 7-årig periode til økologien, og det skulle bl.a. komme fra en modulation.

Så altså, det har vi, og jeg står til regnskab for det, som jeg laver her, mens jeg er ordfører for Det Radikale Venstre. Jeg er meget optaget af, at økologi kan være et væsentligt bidrag, jeg siger ikke det eneste i landbruget, men jeg siger et væsentligt bidrag og et betydeligt større bidrag end det, vi ser i dag, fordi det har den egenskab, at det både er naturvenligt, dyrevelfærdsvenligt og fremmer aktiviteten i landdistrikterne. Det er det geniale ved det.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jamen hvad angår kvaliteten af det, der kommer ud af økologien, der kan vi slet ikke blive uenige, det er helt klart. Jeg holder også meget af det, der ligger i økologien, dyrevelfærd og sådan noget.

Men jeg undrer mig lidt, for det, hr. Ole Glahn siger nu, er jo, at det forslag, som man nu siger man havde, netop i bund og grund viser utilfredsheden med, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke ville give sig omkring modulation. Men det, jeg spurgte om før, var: Hvordan kan det være, at Det Radikale Venstre og hr. Ole Glahn ikke, mens man sad med regeringsmagten og havde flertal bag sig til at gøre, hvad man ville, kom med forslag om at lave en økologipakke som den, den nuværende regering og Dansk Folkeparti nu står fadder til?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er det her tekniske fif med, at man skal forklare, hvad en regering gjorde for 6 år siden, hvor situationen var helt anderledes, hvor der jo slet ikke var den efterspørgsel efter økologi. Det, jeg siger, er, at vi har fremlagt en pakke nu.

Så vil jeg godt lige svare på det, Hr. Allan Niebuhr var inde på før, at økologerne er meget tilfredse med det. Ja, ja, som det er sagt tidligere, blev det ikke så ringe, som det så ud til på et tidspunkt. Men jeg mener nu ikke, at vi sidder her i Folketinget for at skulle efterkomme, hvad interesseorganisationer ønsker. Jeg mener, vi skal lægge en linje for det Danmark, vi gerne vil have. Og jeg vil gerne have et Danmark, hvor der er mere økologisk produktion, af de grunde, jeg nævnte før.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de forslag til vedtagelse, der er fremsat af ordføreren for forespørgslerne m.fl., blive foretaget i mødet i morgen.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 30. november 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.19